



በተኖሩ ምንም ዓይነት መንፈሳዊ ስጦታ አይኑ ድልዳሌቸውም። ፊታችንን አያቡስ ክርስቶስ በሚ መለስበት ቀን ያለንቀፋ ሆናችሁ እንድትገኙ፣ እርሱ እስከ መጨረሻ ጸንታችሁ እንድትኖሩ ያደርጋችኋል። ፊልጼ ከጌታችን ከአያቡስ ክር ስቶስ ጋር ገብረት እንዲኖራችሁ የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው።

**በክርስቲያኖች መካከል መለያየት አይነር**

10 ወንድሞቼ ሆይ! “መለያየት በመካከል ችሎ አይነር፤ ሁላችሁም ተሰማምታችሁ በእ ንድ አሳብኛ በአንድ ዓላማ ጸንታችሁ ኑሩ” ብዬ በጌታችን በአያቡስ ክርስቶስ ስም እለም ናችኋለሁ። 11 ወንድሞቼ ሆይ! በመካከላችሁ ክርክርና መለያየት መኖሩን ከቅሎኤ በተሰብ ስምቻለሁ። 12 ይኸውም እናንተ እያንዳንዳችሁ “እኔ የጳውሎስ ነኝ፤ እኔ የአጵሎስ ነኝ፤ እኔ የጲጥሮስ ነኝ፤ እኔ የክርስቶስ ነኝ” ትላላችሁ። 13 ታዲያ ክርስቶስ ተከፍሎአል? ጳውሎስስ ስለ እናንተ ተስቅሎአል? ወይስ የተጠመቃች ሁት በጳውሎስ ስም ነው? 14 እኔ ከቀርስሶስና ከጋይዮስ በቀር ከእናንተ ማንንም ስላለጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። 15 ስለዚህ “በጳውሎስ ስም ተጠምቃችኋል” ብሎ መናገር የሚችል የለም። (15 እርግጥ ነው፣ የእስጢፋኖ ስንም ቤተሰብ አጥምቁለለሁ፤ ከነዚህ ሌላ እኔ ያጠመቅሁት ሰው መኖሩን አላስታውስም።) 17 ምክንያቱም ክርስቶስ የላከኝ የምሥራቅን ቃል እንዳበሥር ነው እንጂ እንዳጠምቅ አይደለም፤ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ መሞቱ ከንቁ ሆኖ እንዳይቀር፣ የምሥራቅን ቃል የማ በሥራው ከሰው ጥበብ በተገኘ ንግግር አይደለም።

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ጥበብና ጎደል ነው

18 “ክርስቶስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሞተ” የሚለው ቃል ለሚጠፉት ሰዎች እንደ ሞኝነት ይቆጠራል፤ ለምንድን ለእኛ ግን የእግዚአብሔር ጎደል ነው። 19 ምክንያቱም፦

“የጥበቃኞችን ጥበብ አጠፋለሁ፤ የለቃውንትንም ሰውቀት አስወግዳለሁ” ተብሎ ተጽፎአል።

20 ታዲያ ጥበቃ የት አለ? ሊቅስ የት አለ? ተመራማሪስ የት አለ? እግዚአብሔር የዚህን ዓለም ጥበብ ሞኝነት አድርጎት የለምን?

21 የዚህ ዓለም ሰዎች በገዛ ጥበባቸው እግዚአብሔርን ማወቅ እንዳይችሉ፣ እግዚአብሔር

በጥበቡ ዘጋባቸው፣ ነገር ግን ለዓለም እንደ ሞኝነት በሚቆጠረው የወንጌል መልእክታችን የሚያምኑትን ለማዳን የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖአል። 22 መቼም አይሁዳውያን ተአምር ማየትን ይፈልጋሉ፤ ግሪካውያን ደግሞ ጥበብን ይሻሉ። 23 እኛ ግን ክርስቶስ ስለ እኛ መስቀሉን እንመሰክራለን፤ ይህም ምስክርነት ለአይሁዳውያን መሰናከያ ነው፤ ለግሪካውያንም ሞኝነት ነው። 24 ለተጠሩት ግን ለአይሁዳውያንም ሆነ ለግሪካውያን ክርስቶስ የእግዚአብሔር ጎደል ልና የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። 25 ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሞኝነት ነው ተብሎ የሚ ታሰበው ነገር ከሰው ጥበብ ይበልጣል፤ የእግዚአብሔር ደካማነት ነው ተብሎ የሚታሰበውም ነገር ከሰው ጎደል ይበልጣል።

26 ወንድሞቼ ሆይ! እግዚአብሔር በጠራ ችሎ ጊዜ ስን ዓይነት ሰዎች እንደነበሩችሁ አስታውሱ፤ እንደ ሰው አስተሳሰብ ከእናንተ መካከል ብዙዎች ጥበቃኞች ወይም ብርቱዎች ወይም ታላላቅ ሰዎች አልነበሩም። 27 እግዚአብሔር ጥበቃኞችን ለማሳፈር በዓለም እንደ ሞኝነት የሚቆጠሩትን ሰዎች መረጠ፤ ብርቱዎችንም ለማሳፈር በዓለም እንደ ደካሞች የሚቆጠሩትን መረጠ። 28 በዓለም ሰዎች ዘንድ ከቡር ሆኖ የሚታየውን ነገር ለማጥፋት፣ በዓለም የተዋረደና የተናቀ ከንቁም መስሎ የሚታየውን ነገር መረጠ። 29 ይህንንም ያደረገው ማንም ሰው በእግዚአብሔር ፊት እንዳይሆኑ ነው። 30 እናንተን ግን እግዚአብሔር ከአያቡስ ክርስቶስ ጋር ገብረት እንዲኖራችሁ አደረገ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አያቡስ ክርስቶስን ጥበባችን፣ ጽድቃችን፣ ቅድስናችን፣ ቤዛችን እንዲሆን አደረገው። 31 እንግዲህ መጽሐፍ እንደሚለው “የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ።”

**ምዕራፍ 2 የክርስቶስ ስቅለት**

1 ወንድሞቼ ሆይ! እኔ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ፣ የእግዚአብሔርን ምስጢር፣ አስተማርሁአችሁ እንጂ የንግግርን ችሎታና የፍልስፍናን ጥበብ አላሳየም። 2 ምክንያቱም ከእናንተ ጋር በነበርሁበት ጊዜ ከአያቡስ ክርስቶስ በቀር በተለይም በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ከመሞቱ ጉዳይ ሌላ ምንም ነገር ላለማወቅ ወስኜ ነበር። 3 ስለዚህ ከእናንተ ጋር በነበርሁበት ጊዜ ደካማ ሆኜ በፍርሃትና በብዙ መንቀጥቀጥ ላይ ነበርሁ። 4 የተናገርሁትም ሆነ የስተማርሁት

ቃል፣ በእግዚአብሔር መንፈስ ጎደል የተደገፈ ነበር እንጂ በሰው ጥበብና ፍልስፍና ላይ ተመሥርቶ ሰውን የሚያባብል ቃል አልነበረም። 5 ይህንንም ያደረግሁት እምነታችሁ በሰው ጥበብ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጎደል የተደገፈ እንዲሆን ነው።

**የእግዚአብሔር ጥበብ**

6 ነገር ግን በመንፈሳዊ ሕይወት ለበሰሉት በጥበብ ቃል እንናገራለን፤ የምንናገረው የዚህን ዓለም ጥበብ ወይም መጨረሻቸው ጥፋት የሚሆነውን የዚህን ዓለም ገዥዎች ጥበብ አይደለም። 7 እኛ የምንናገረው ግን እግዚአብሔር አስቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብራችን ያዘጋጀውንና ተሰውሮ የነበረውን የእግዚአብሔርን ምስጢር ጥበብ ነው። 8 ከዚህ ዓለም ገዥዎች መካከል ይህን ጥበብ ያወቀ ማንም የለም፤ ዐውቀውት ቢሆንም ኖሮ የክብርን ጌታ ስቅለው ባልገደሉትም ነበር። 9 ይሁን እንጂ መጽሐፍ፣ “የሰው ዐይን ያላየውን፣ የሰው ጆር ያልሰማውን፣ የሰው ልብ ያላሰበውን፣ እግዚአብሔር ለሚወዱት አዘጋጅቶአል” ይላል።

10 ለእኛ ግን እግዚአብሔር በመንፈሱ አማካይነት ምስጢሩን ገልጿልና፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንፈስ ጥልቅ የሆነውን የእግዚአብሔርን ዕቅድ እንኳ ሳይቀር ሁሉን ነገር ይመረምራል። 11 ስለ ሰው የሆነ እንደሆነ፣ ከገዛ ራሱ መንፈስ በቀር በእርሱ ያሰውን አሳብ የሚያውቅ ሌላ ማንም የለም፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር የእግዚአብሔርን አሳብ የሚያውቅ ማንም የለም። 12 እኛ የዚህን ዓለም መንፈስ አልተቀበልንም፤ እኛ የተቀበልነው እግዚአብሔር የሰጠንን፣ ሁሉን ለማወቅ የሚያስችለንን የእግዚአብሔርን መንፈስ ነው።

13 ስለዚህ እኛ መንፈሳዊውን ነገር ለመንፈሳውያን ሰዎች የምናስተምረው ከሰው በሚገኘው ጥበብ ሳይሆን ከእግዚአብሔር መንፈስ በሚገኘው ጥበብ ነው። 14 የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለው ሥጋዊ ሰው ግን ከእግዚአብሔር መንፈስ የሚሰጠውን ስጦታ መቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም የሰጠታው ታላቅነት የሚመረመረው በእግዚአብሔር መንፈስ አማካይነት ስለሆነ ሊያስተውለው አይችልም፤ እንዲያውም ለእርሱ ሞኝነት መስሎ ይታየዋል። 15 የእግዚአብሔር መንፈስ ያለው ግን ሁሉን ነገር መመርመር ይችላል፤ እርሱ ራሱ ግን በማንም አይመረመርም። 16 ይህም፦

“የእግዚአብሔርን ልብ ማን ሊያውቀው ይችላል? ለመክረውስ የሚችል ማን ነው?” ተብሎ እንደ ተጻፈው ነው። እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን።

**ምዕራፍ 3**

**የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሥራ**

1 ወንድሞቼ ሆይ! እንደ እውነቱ ከሆነ፣ እኔ ያስተማርሁአችሁ ሥጋውያንና በክርስቶስ ገና ያልጠነከሩችሁ ሕፃናት እንደመሆናችሁ መጠን ነው እንጂ መንፈሳውያን እንደመሆናችሁ መጠን ላስተምራችሁ አልቻልሁም። 2 ጠንካራ ምግብ መብላት የማትችሉ ስለሆናችሁ እኔ የመገብረኋችሁ ወተት ነው እንጂ ጠፃካራ ምግብ አይደለም፤ አሁንም ቢሆን ጠንካራ ምግብ መመገብ ገና የማትችሉ ናችሁ። 3 ምክንያቱም አሁንም ገና ሥጋውያን ናችሁ፤ እርስ በርሳችሁ ስለምትቀናኑና ስለምትከራከሩ ሥጋውያን መሆናችሁ አይደለምን? የእግዚአብሔር ሰዎች መሆናችሁ ቀርቶ የዓለም ሰዎች መሆናችሁ አይደለምን? ላክጻጻ “እኔ የጳውሎስ ነኝ” ሌላው ደግሞ “እኔ የአጵሎስ ነኝ” ሲል፣ የእግዚአብሔር ሰዎች መሆናችሁ ቀርቶ የዓለም ሰዎች መሆናችሁ አይደለምን?

4 ለመሆኑ አጵሎስ ምንድን ነው? ጳውሎስስ ምንድን ነው? እነርሱ እኮ እናንተ እንድታምኑ ያደረጉአችሁ አገልጋዮች ናችሁ፤ እያንዳንዳችሁ የሚያገለግሉትም፣ ጌታ ለያንዳንዳችሁ ለመደበላችሁ ሥራ ነው። 5 እኔ ተከልሁ፤ አጵሎስ ወገን አጠጣ፤ ያሳደገው ግን እግዚአብሔር ነው። 7 ስለዚህ ለሥራው ዋና የሆነው ተከሉን ያሳደገው እግዚአብሔር ነው እንጂ የተከለም ሆነ ውሃ ያጠጣ ምንም አይደለም። 8 የተከለም ሆነ ውሃ ያጠጣ እኩል ናቸው፤ እያንዳንዳም ለጎደ ሥራው መጠን የራሱን ደመወዝ ይቀበላል። 9 ምክንያቱም እኛ ከእግዚአብሔር ጋር አብረን የምንሠራ ነን፤ እናንተም የእግዚአብሔር እርሻና የእግዚአብሔር ሕንጻ ናችሁ። 10 እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ መጠን እንደ ብልህ ግንቦኛ መሠረትን ጣልሁ፤ ሌላውም እኔ በጣልሁት መሠረት ላይ ይነባል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደት እንደሚገነባ ጠጠንቅቅ አለበት። 11 ምክንያቱም አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ማንም ሌላ መሠረት መጣል አይችልም፤ ይህም መሠረት አያቡስ ክርስቶስ ነው። 12 በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ወይም በብር በከበረ ድንጋይ ወይም በእንጨት፣ በግር ወይም በገለባ የሚገነባ ቢኖር፣

18 2:1 የእግዚአብሔርን ምስጢር - ለገገና ቅጂዎች “ለእግዚአብሔር ምስጢር” ይላል።  
1:12 - ሐ.ሥ. 18:24 • 1:14 - ሐ.ሥ. 18:8 | 19:29 | ሮም 16:23 • 1:16 - 1ቀ. 16:15 •  
1:19 - ኢ.ሲ. 29:14 • 1:20 - ኢ.ቀ. 12:17 | ኢ.ሲ. 19:12 | 33:18 | 44:25 • 1:31 - ሐ.ር. 9:24 •  
2:3 - ሐ.ሥ. 18:9

2:19 - ኢ.ሲ. 64:4 • 2:16 - ኢ.ሲ. 40:13 • 3:2 - ሐ. 5:12-13 • 3:4 - 1ቀ. 1:12 •  
3:6 - ሐ.ሥ. 18:4-11 | 24:28 •

በምን እንደሠራ የሚገለጥበት የፍርድ ቀን ይመጣል፤ በዚያን ቀን የእያንዳንዱ ሰው ሥራ በምን እንደተሠራ በእሳት ተፈትኖ ይገለጻል።  
 14 የግንባቻው ሥራ በእሳት ሳይደመሰስ ጸንቶ ከቆመ፣ ግንባቻው ሽልማት ያገኛል።  
 15 ሥራው በእሳት ተቃጥሎ የተደመሰሰበት ግን በኛ ግን ሽልማት ይቀርብታል፤ ይሁን እንጂ እርሱ ራሱ፣ በእሳት ውስጥ አልፎ ሳይቃጠል እንደሚቀርብ ወይ ይደናል።

16 የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሆናችሁንና የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ መኖሩን ታውቁ የለምን? 17 እንግዲህ ሰው የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ፣ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነው፤ ይህም ቤተ መቅደስ እናንተ ናችሁ።

18 ማንም ራሱን አያታልል፤ በዚህ ዓለም የጥበብ ደረጃ ጥበብኛ መስሎ የሚታይ ቢኖር፣ የእግዚአብሔርን እውነተኛ ጥበብ እንዲያገኝ ራሱን እንደ ሞኝ ይቀጥጠር። 19 ምክንያቱም የዚህ ዓለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነው፤ ይህም ተ።

“እግዚአብሔር ጥበባችን በተንኩሳቸው ያጠምዳቸዋል” እንደተባለው ነው። 20 እንዲሁም፣ “እግዚአብሔር የጥበባችን አላብ ከንቁ መሆኑን ያውቃል” የሚል ተጽዕኖአል።

21 ስለዚህ ሁሉ ነገር የእናንተ ስለሆነ ማንም በሰው አይመካ። 22 ጳውሎስም ቢሆን፣ አጵሎስም ቢሆን፣ እጥርስም ቢሆን፣ ዓለምም ቢሆን፣ ሕይወትም ቢሆን፣ ሞትም ቢሆን፣ አሁን ያለውም ቢሆን፣ በኋላ የሚመጣውም ቢሆን ሁሉም የእናንተ ነው። 23 እናንተ ግን የክርስቶስ ናችሁ፤ ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው።

**ምዕራፍ 4**  
**የክርስቶስ አገልጋዮች**

1 እንግዲህ ሰው ሁሉ እኛን፣ የክርስቶስ አገልጋዮች እንደሆንን፣ የእግዚአብሔርን ምስጢር የመግለጥ ገላጪነት የተሰጠንም ባለ ዐደራዎች እንደሆንን አድርጎ ሊቁጥረን ይገባል። 2 ባለ ዐደራዎችም ታማኞች ሆነው መገኘት አለባቸው። 3 ስለ እኔ የሆነ እንደሆነ እናንተም ብትፈርዱ ብኝ ወይም ሌላ ሰው ቢፈርድብኝ ምንም ግድ የለኝም፤ በእውነቱ እኔ በራሴ ላይ እንኳ መፍረድ አልችልም። 4 እኔ እንደሚውቀው ከሆነ ገሊናዬ አይወቅሰኝም፤ ይህም እኔ ንጹሕ መሆኔን አያስረዳም፤ ነገር ግን በእኔ ላይ የሚፈርድ ጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው። 5 ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ

ለፍርድ ከመምጣቱ በፊት በማንም ላይ አትፍረዱ፤ እርሱ በሚመጣበት ጊዜ በጨለማ የተሰወረውን ምስጢር ወደ ብርሃን ያወጣዋል፤ ሰዎች በልባቸው የደብቁትንም አሳብ ይገልጠዋል፤ በዚያን ጊዜ እያንዳንዱ ከእግዚአብሔር ተገቢውን ምስጢር ያገኛል።

6 ወንድሞቼ ሆይ! እናንተን ለመጥቀም ብዬ በዚህ ጉዳይ እኔንና አጵሎስን እንደ ምሳሌ አድርጌ ተናገርሁ፤ ይህንንም ያደረግሁት “የተደነገገውን አትጣስ” የሚለውን ምክር ከእኛ እንድትግሩ ብዬ ነው፤ ስለዚህ በአንድ ሰው መመካት፣ ሌላውን ሰው ግን መናቅ አይገባችሁም። 7 አንተ ከሌሎች በምን ትበልጣለህ? ሁሉን ነገር የተቀበልኸው ከሌላ ነው፤ የራስህ የሆነ ምንም ነገር የለም፤ ታዲያ ሁሉን ነገር የተቀበልኸው ከሌላ ከሆነ እንዳልተቀበለ ሰው ስለምን ትመክላለህ?

8 አሁንም የሚያስፈልጋችሁን ነገር ሁሉ አግኝታችኋል! አሁንም ሀብታሞች ሆናችኋል! ከእኛም ተለይታችሁ ነግሣችኋል! በእርግጥ ብትነግሡኝ ኖሮ፣ እኛም ከእናንተ ጋር አብረን ስለምንነግሥ መንገሳችሁ መልካም በሆነ ነበር። 9 ምክንያቱም እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን፣ ሞት ተፈርዶባቸው ወደሚገደሉበት ቦታ ከሚወስዱት ሰዎች መካከል የመጨረሻዎቹ ያደረገን ይመስለኛል፤ ከዚህም የተነሣ በዓለም ሁሉ፣ በመላእክትም ሆነ በሰዎች ፊት እንደ መጫወቻና እንደ መላቂያ ሆነን እንታያለን፤ 10 እኛ ስለ ክርስቶስ ብለን ሞኝች ሆነናል፤ እናንተ ግን በክርስቶስ ጥበባችን ሆናችኋል፤ እንዲሁም እናንተ ብርቱዎች ሆናችኋል፤ እናንተ የተከበራችሁ ሆናችኋል፤ እኛ ግን የተዋረድን ሆነናል። 11 አሁንም ቢሆን እስከዚህ ሰዓት ድረስ እንራባለን፤ እንጠግለን፤ እንራቁታለን፤ እንደዘደባለን፤ መጠለያ በማጣት እንንከራተታለን፤ 12 በገዛ እጃችን እየሠራን እንደከግለን፤ ሲረግጡን እንመርቃለን፤ ሲያሣድዱን እንታገሣለን፤ 13 ሲሰድቡንና ስማችንን ሲያጠፉ በጥሩ ቃል እንመልሰላቸዋለን፤ እስከ አሁን ድረስ የዚህ ዓለም ውዳቂና የምድር ጥራጊ ጉድፍ ሆነናል።

14 እኔ ይህን የምጽፍላችሁ እንደ ተወደዳችሁ ልጆቼ አድርጌ ለመክራችሁ አስቤ ነው እንጂ ላሳፍራችሁ ብዬ አይደለም። 15 ምንም እንኳ በሺ የሚቆጠሩ ሞግዚቶች በክርስቶስ ቢኖሩላችሁም፣ ብዙ አባቶች የሉላችሁም፤ መልካሙን ዜና በማብራር በክርስቶስ ሊየሱስ የወለድሁላችሁ እኔ ብቻ ነኝ። 16 ስለዚህ የእኔን ምሳሌነት እንድትከተሉ እለምናችሁላለሁ። 17 በዚህ ምክንያት የተወደደውንና የታመነውን፣ በጌታ ልጄ የሆነውን ጢምቴዎስን

ልከላችኋለሁ፣ እኔ በየሰዓቴው በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የማስተምረውንና በክርስቶስ ያገኘሁትን የአዲስ ሕይወት መመሪያ እርሱ ያሳስባችኋል።

18 ነገር ግን ከእናንተ አንዳንዶቹ እኔ እናንተን ለመገብባችን የማልመጣ መስሎአቸው በትዕቢት ተሞልተዋል። 19 ይሁን እንጂ የጌታ ፈቃድ ቢሆን በቅርብ ጊዜ ወደ እናንተ እመጣለሁ፤ በዚያን ጊዜ የእነዚህን ትዕቢተኞች ንግግ ራቸውን ብቻ ሳይሆን ጎይላቸውን ማወቅ እፈልጋለሁ። 20 ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት የወሬ ጉዳይ ሳይሆን የእግዚአብሔር ገይል ነው። 21 የምትፈልጉት ምንድን ነው? የመቅጫ ዱሳ ይገዢ ወደ እናንተ እንድትመጣ ትፈልጋላችሁ? ወይስ በፍቅርና በደግነት መንፈስ እንድትመጣ ትፈልጋላችሁ?

**ምዕራፍ 5**  
**በምእመናን መካከል የተደረገ አሳፋሪ ነገር**

1 በመካከላችሁ አሳፋሪ የሆኑት ሥራ መኖሩ ይወራል፤ እንዲህ ዐይነቱ የሆኑት ሥራ በአረማውያን ዘንድ እንኳ የማይደረግ ነው፤ ይኸውም የእንጀራ እናቱን እንደ ሚስት አድርጎ የሚኖር አለ ተብሎአል። 2 ታዲያ እንዲህ ያለ አሳፋሪ ነገር በመካከላችሁ እያለ ለምን ትታብያላችሁ? ይልቅስ በዚህ ነገር ማዘንና እንዲህ ዐይነቱን ሥራ የፈጸመውን ሰው ከመካከላችሁ ማስወገድ በተገባችሁ ነበር። 3 ምንም እንኳ እኔ በሥጋ አብራካችሁ ባልሆንንም በመንፈስ ከእናንተ ጋር ነኝ፤ ልክ አብራካችሁ እንዳለሁ ሆኜ እንዲህ ዐይነቱን የርድሰት ሥራ በፈጸመው ሰው ላይ፣ በጌታ በእየሱስ ስም ፈርጂሰ ታለሁ። 4 በምትሰበሰቡበት ጊዜ እኔም በጌታ ጎን በእየሱስ ገይል በመካከላችሁ በመንፈስ ስለምገኝ፤ 5 በጌታ አገልግሎት የተሞላው የዚህ ሰው ሥጋ ይፈርስ ዘንድ ለሰይጣን አሳልፋችሁ ልትሰጡት ይገባል። ይህንንም የምታደርጉት ጌታ ለፍርድ በሚመጣበት ቀን የዚህ ሰው ነፍስ እንድትድን ነው።

6 እንግዲህ የምትታዩት በክንቄ ነው፤ ትንሽ እርሾ ሊጡን ሁሉ እንደሚያበካው ታውቁ የለምን? 7 አሁን እንደሆናችሁት ሁሉ እርሾ እንደሌለበት እንደ አዲስ ሊጥ እንድትሆኑ፣ አረጌውን እርሾ አስወግዱ፤ ምክንያቱም የፋሲካችን በግ የሆነው ክርስቶስ ስለ እኛ ተሠውቶአል። 8 ስለዚህ ዐመፅና ክፋት በሞላበት በአጭር እርሾ ሳይሆን፣ እርሾ በሌለበት ቅንን ትና እውነት በሞላበት ቂጣ በዓላችንን እናክብር።

9 ከዚህ በፊት በጸፍሁላችሁ መልእክት ከልመንገራዎች ጋር አትተባበሩ ብያችሁ ነበር። 10 ይህንንም ስል ከዚህ ዓለም አመንገራዎች ወይም ከስግብግብ ግለሰቦች ወይም ከሌሎች ወይም ከጣዖት አምላኪዎች ጋር አትተባበሩ ማለቱ አይደለም፤ እንዲሁም ከሆነ ከዓለም መውጣት ያስፈልጋችሁ ነበር ማለት ነው። 11 እኔ ግን የጸፍሁላችሁ ክርስቲያኖች ተብለው ከሚያመነገሩ ወይም ከሚስገቡ ወይም ከሚያጠፉ ወይም ከሚሰክሩ ወይም ከሚሰርቁ ጋር አትተባበሩ ብዬ ነው። እንደእነዚህ ካሉት ሰዎች ጋር መብል አብራችሁ አትብሉ።

12 ከክርስቲያኖቹ ማኅበር ውጪ ባሉት ሰዎች ላይ መፍረድ የእኔ ጉዳይ አይደለም፤ በክርስቲያኖቹ ማኅበር ውስጥ ስላሉት ሰዎች ጉዳይ እናንተስ መፍረድ ትችሉ የለምን? 13 በውጪ ስላሉት ሰዎች ጉዳይ የሚፈርድ እግዚአብሔር ነው፤ እንግዲህ መጽሐፍ እንደሚል “ከፋውን ሰው ከመካከላችሁ አስወግዱ።”

**ምዕራፍ 6**  
**በክርስቲያኖች መካከል ያለውን አለመግባባት እንዴት ማስወገድ እንደሚገባ**

1 ከእናንተ አንዱ፣ ክርስቲያን ከሆነው ወንድሙ ጋር ቢጣላ፣ ጉዳዩን የእግዚአብሔር ሰዎች በፍርድ እንዲያደሉት በማድረግ ፈንታ ልክስ ወደ አረማውያን የፍርድ ሽንገ ለመሄድ እንዴት ይደፍራል? 2 የእግዚአብሔር ሰዎች በዓለም ላይ እንደሚፈርዱ አታውቁምን? ታዲያ በዓለም ላይ የምትፈርዱ ሲሆን በዚህ በትንሽ ነገር ላይ መፍረድ እንዴት አቃታችሁ? 3 በመላእክት ላይ እንኳ እንደምንፈርድ አታውቁምን? ታዲያ በዚህ ዓለም ነገሮች ላይ በየበልጥ መፍረድ እንዴት አንችልም? 4 እንግዲህ እርስ በርሳችሁ ብትጣሉ ከክርስቲያኖቹ ማኅበር ውጪ በሆኑትና በተናቁት ሰዎች ፊት ቀርባችሁ እንዴት ትካሰሳላችሁ? 5 ይህን የምለው እንድታፍሩ ብዬ ነው። አረ ለመሆኑ፣ በመካከላችሁ ለአስታራቂ ነት የሚባሉ ሽማግሌ አይገኝምን? 6 ታዲያ አንድ ክርስቲያን ሌላውን ክርስቲያን ከስሶ ወደ አረማውያን ፍርድ ቤት መውሰድ ይገባዋልን?

7 እንዲያውም እርስ በርሳችሁ መሟገት ራሱ ለእናንተ ውርደት ነው፤ ይልቅስ እናንተ ብትበደሉ አይሻልምን? እንዲሁም እናንተ ብትጨቁት አይሻልምን? 8 እናንተ ግን ወንድሞቻችሁ በሆኑት ክርስቲያኖች ላይ እንኳ በደልና ግፍ ታደርጋላችሁ። 9 መፀፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደሚወርሱ ታውቁ የለምን? በዚህ ነገር አትታሉ፣ ሴሶኞች ወይም

3፡16 ፡- ሰዓ. 22፡30 ። 5፡6 ፡- ገላ. 5፡9 ። 5፡7 ፡- ዘጸ. 12፡5 ። 5፡8 ፡- ዘጸ. 13፡7 ። ዘጸ. 16፡3 ።  
 4፡16 ፡- 1ቆ. 11፡1 ። ፈል. 3፡17 ።

5፡1 ፡- ዘጸ. 22፡30 ። 5፡6 ፡- ገላ. 5፡9 ። 5፡7 ፡- ዘጸ. 12፡5 ። 5፡8 ፡- ዘጸ. 13፡7 ። ዘጸ. 16፡3 ።  
 5፡13 ፡- ዘጸ. 13፡5 ። 17፡7 ።

ጣዖት አምላኪዎች ወይም አመንገራዎች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚያደርጉ ወንድ ጾታ፡፡<sup>10</sup> ወይም ሌሎች ወይም ስግብግቦች ወይም ሰካራዎች ወይም የሰው ሰም አጥፊዎች ወይም ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም፡፡<sup>11</sup> ከእናንተም እንዳንዶቻችሁ እንዲሁ ነበራችሁ፤ እሁን ግን በጌታ በአየሱስ ክርስቶስ ስምና በእምላካችን መንፈስ ከኃጢአት ታጥባችኋል፤ ለእግዚአብሔር የተለየ ቅዱስ ሕዝብ ሆናችኋል፤ ጸድቃችኋልም፡፡

ሰውነታችሁን ለእግዚአብሔር ከብር አውሉት

<sup>12</sup> ሁሉ ነገር ተፈቅዶልኛል፤ ግን ሁሉም ነገር ይጠቅመኛል ማለት አይደለም፤ ሁሉም ነገር ተፈቅዶልኛል፤ ይሁን እንጂ ለማናቸውም ነገር ባሪያ ሆኜ አልገዛም፤<sup>13</sup> ምግብ ለሆድ፣ ሆድም ለምግብ ነው፤ ታዲያ እኮ እግዚአብሔር ምግብንም ሆድንም ያጠፋቸዋል፤ ነገር ግን ሰውነታችን ለጌታ አየሱስ፣ ጌታ አየሱስም ለሰውነታችን ስለሆነ፣ ሰውነታችንን ለዝሙት ማዋል አይገባንም፡፡<sup>14</sup> እግዚአብሔር ጌታ አየሱስን ከምት እስንሥቶታል፤ እኛንም በጎይሱ ከምት ያስነግሳል፡፡

<sup>15</sup> ሰውነታችሁ የክርስቶስ አካል ክፍል መሆኑን ታውቁ የለምን? ታዲያ የክርስቶስን አካል ክፍል ወስጄ የአመንገራ ሴት አካል ክፍል እንዲሆን ላደርገው ይገባልን? ከቶ አይገባም! ስለመንገራ ሴት ጋር በግብረ ሥጋ የሚተባበር ሰው ከእርሰዋ ጋር እንድ አካል መሆኑን ታውቁ የለምን? ምክንያቱም፡፡

“ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ” ተብሎ ተጽፎአል፡፡

<sup>17</sup> ከጌታ አየሱስ ጋር የሚተባበር ሰው ግን ከእርሱ ጋር በመንፈስ እንድ ይሆናል፡፡

<sup>18</sup> ስለዚህ ከዝሙት ራቁ፤ ሰው የሚያደርገው ሌላው ኃጢአት ሁሉ ከሰውነቱ ውጪ የሚደረግ ነው፤ ዝሙትን የሚፈጽም ሰው ግን በገላ ሰውነቱ ላይ ኃጢአት ያደርጋል፤<sup>19</sup> ሰውነታችሁ፣ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁትና በውስጣችሁም የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ መሆኑን ታውቁ የለምን? እንግዲህ እናንተ የእግዚአብሔር ናችሁ እንጂ የራሳችሁ አይደላችሁም፡፡<sup>20</sup> ምክንያቱም እርሱ በዋጋ ገዝቶአችኋል፤ ስለዚህ በሰውነታችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ፡፡

**ምዕራፍ 7**  
ስለ ጋብቻ የቀረበ ጥያቄና የተሰጠው መልስ

‘ስለ ጸፋችሁልኝ ጥያቄ ሰው ከሴት ጋር በግብረ ሥጋ ባይገናኝ ወይም ሚስት ባያገባ

መልካም ነው፡፡<sup>2</sup> ነገር ግን በዝሙት ኃጢአት ላለመውደቅ፣ እያንዳንዱ ወንድ የራሱ ሚስት ትኑረው፣ እያንዳንዱም ሴት የራስዋ ባል ይኑራት፡፡<sup>3</sup> ባል ለሚስቱ ማድረግ የሚገባውን የጋብቻ መብት ላባል ማድረግ የሚገባትን የጋብቻ መብቱን አትከልክላው፡፡<sup>4</sup> ሚስት በሰውነቷ ላይ ሥልጣን የላትም፤ በእርሰዋ ሰውነት ላይ ሥልጣን ያለው ባልዋ ነው፡፡ እንዲሁም ባል በሰውነቱ ላይ ሥልጣን የለውም፤ በእርሱ ሰውነት ላይ ሥልጣን ያላት ሚስቱ ነች፡፡<sup>5</sup> በጸሎት ለመትጋት ሁለታችሁም ተስማምታችሁ ለተወሰነ ጊዜ ካልሆነ በቀር በመለያየት አንዱ የሌላውን የጋብቻ መብት አይከልክል፡፡ ራሳችሁን መቁጣጠር አትቀላቅሱ ሰይጣን እንዳይፈታተናችሁ እንደገና አብራችሁ ሁኑ፡፡

<sup>6</sup> ይህን ግን የምላችሁ እንደምክር ነው እንጂ እንደ ትእዛዝ አይደለም፡፡<sup>7</sup> ሰው ሁሉ እንደ እኔ ሚስት ሳያገባ ቢኖር በወደድሁ ነበር፤ ነገር ግን ለእያንዳንዱ እግዚአብሔር የተለየ ስጦታ ሰጥቶታል፤ አንዱ አንድ ዐይነት ስጦታ፣ ሌላውም ሌላ ዐይነት ስጦታ አለው፡፡

<sup>8</sup> ላላገቡና እንዲሁም ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ሎቶች የምለው እንዲህ ነው፡፡ ሳያገቡ እንደ እኔ ቢኖሩ መልካም ነው፡፡<sup>9</sup> ነገር ግን ራሳቸውን መቁጣጠር ቢያቅታቸው ያግቡ፤ ምክንያቱም በሥጋ ምኞት ከመቃጠል ይልቅ ማግባት የተሻለ ነው፡፡

<sup>10</sup> ላገቡት ግን የምሰጠው ትእዛዝ ይህ ነው፤ ይህም ትእዛዝ የጌታ ነው እንጂ የእኔ አይደለም፤ ያገባች ሴት ከባልዋ አትለይ፤<sup>11</sup> ብትለይም ሳታገባ ለብቻዋ ትኑር፤ ወይም ከባልዋ ጋር ትታረቅ፤ እንዲሁም ባል ሚስቱን አይፍታ፡፡

<sup>12</sup> ለሌሎቹ ግን ጌታ ሳይሆን እኔ ራሴ የምለው እንዲህ ነው፤ አንድ ክርስቲያን ሰው፣ ክርስቲያን ያልሆነች ሚስት ብትኖረውና አብራው ለመኖር ብትፈልግ አይፍታት፡፡<sup>13</sup> ክርስቲያን ሴት፣ ክርስቲያን ያልሆነ ባል ቢኖራትና አብርክት ለመኖር ቢፈልግ አትፍታው፡፡

<sup>14</sup> ምክንያቱም ክርስቲያን ያልሆነ ባል፣ ክርስቲያን በሆነች ሚስቱ ምክንያት እግዚአብሔር ይቀበላታል፤ ክርስቲያን ያልሆነች ሚስትም፣ ክርስቲያን በሆነው ባልዋ ምክንያት እግዚአብሔር ይቀበላታል፤ እንደዚህ ካልሆነግ ልጆቻችሁ የእግዚአብሔር ሰዎች ሊሆኑ አይችሉም፤ በዚህ ዐይነት ሁኔታ ከኖራችሁ ግን ልጆቻችሁ የእግዚአብሔር ሰዎች ናቸው፡፡<sup>15</sup> ክርስቲያን ያልሆነ ወገን መለየት ከፈለገ ይለይ፤ በዚህ ጊዜ ግን ክርስቲያን የሆነው ወገን ባልም ሆነ

ሚስት፣ በምንም ዐይነት ግዴታ አይያዝም፡፡ ምክንያቱም እግዚአብሔር የጠራን እኮ በሰላም እንድንኖር ነው፡፡<sup>16</sup> አንቺ ክርስቲያን ሴት፣ ክርስቲያን ያልሆነውን ባልሽን ምናልባት ታድኚው እንደሆነ ምን ታውቁያለሽ? አንተስ ክርስቲያን ወንድ፣ ክርስቲያን ያልሆነች ሚስትህን ምንክልባት ታድናት እንደሆነ ምን ታውቃለህ?

እግዚአብሔር ሲጠራችሁ በነበራችሁበት ሁኔታ ኑሩ

<sup>17</sup> እያንዳንዱ እግዚአብሔር በሰጠው ስጦታና እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ በነበረበት ሁኔታ ይኑር፤ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የሰጠሁት ደንብ ይህንኑ ነው፡፡<sup>18</sup> ማንም ሰው ከተገረዘ በኋላ የተጠራ ከሆነ እንዳልተገረዘ ለመሆን አያስብ፤ ሳይገረዝ የተጠራ ከሆነም የሚገረዝ ግዴታ የለበትም፡፡<sup>19</sup> መገረዝም ሆነ አለመገረዝ ዋጋ የለውም፡፡ ዋናው ነገር የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መፈጸም ነው፡፡<sup>20</sup> ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ በነበረበት ሁኔታ ይኑር፡፡<sup>21</sup> እግዚአብሔር በጠራህ ጊዜ ባሪያ ነበርህን? ብትሆንም ግድ የለም፤ አትጨነቅበት፤ ነፃ የመውጣት ዕድል ብታገኝ ግን ይህ ዕድል አያምልጥህ፡፡<sup>22</sup> ምክንያቱም ባሪያ ሆኖ ሳለ በጌታ የተጠራ ሰው በጌታ ነፃነትን አግኝቶአል፤ እንዲሁም ነፃ ሆኖ ሳለ የተጠራ ሰው የክርስቶስ ባሪያ ነው፡፡<sup>23</sup> እግዚአብሔር በዋጋ ስለገዛችሁ የሰው ባሪያዎች አትሁኑ፡፡<sup>24</sup> ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ! እያንዳንዱ ሰው በተጠራበት ጊዜ በነበረበት ሁኔታ በእግዚአብሔር ፊት ይኑር፡፡

ስላላገቡና ስለ መበለቶች የቀረበ ጥያቄ

<sup>25</sup> ስላላገቡ ሰዎች ከጌታ አየሱስ የተቀበሉ ሁት ትእዛዝ የለኝም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ምሕረት እምነት የሚጣልብኝ እንደመሆኔ መጠን የራሴ አሳብ ከዚህ ቀጥሎ ያለው ነው፡፡

<sup>26</sup> እሁን ያለንበት ጊዜ የትግር ጊዜ ስለሆነ ሳያገቡ ብትሻኝንት መኖር መልካም ይመስለኛል፤<sup>27</sup> ሆኖም ሚስት አግብተህ እንደሆን፣ ለመፍታት አትፈልግ፤ ሚስት አላገባህ እንደሆን ለማግባት አትፈልግ፡፡<sup>28</sup> ነገር ግን አንተ ሚስት ብታገባ ኃጢአት ይሆንብሃል ማለት አይደለም፤ እንዲሁም አንዲት ልጄገረድ ባል ብታገባ ኃጢአት ይሆንባታል ማለት አይደለም፤ ይሁን እንጂ የሚያገቡ ሰዎች በዚህ ዓለም ብዙ የኑር ችግር ይገጥማቸዋል፤ የእኔም ምኞት ከዚህ ችግር እንድትድኑ ነው፡፡

<sup>29</sup> ወንድሞቼ ሆይ! እኔ የምላችሁ እንዲህ ነው፤ ዘመኑ አጥሮአል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሚስት ያለው፣ ሚስት እንደሌለው ሆኖ

ይኑር፡፡<sup>30</sup> የሚያዝን እንደማያዝን፣ የሚደሰት እንደማይደሰት ሆኖ ይኑር፤ ዕቃ የሚገዛ፣ ዕቃው የራሱ እንዳልሆነ አድርጎ ይቀጥጠር፡፡<sup>31</sup> በዓለም ሀብት የሚጠቀም፣ በሙሉ እንደማይጠቀምበት ሆኖ ይኑር፤ ምክንያቱም የአሁኑ ዓለም ሁኔታ አላፈ ነው፡፡

<sup>32</sup> ስለዚህ በምንም አሳብ ሳትጨነቁ እንድትኖሩ እውባለሁ፡፡ ሚስት ያላገባ ሰው፣ ጌታ አየሱስ የሚደሰትበትን ነገር ስለሚፈልግ፣ አሳቡ የሚያተኩረው ጌታ አየሱስን በሚመለከት ሥራ ነው፡፡<sup>33</sup> ሚስት ያገባ ሰው ግን የሚያስበው ስለዚህ ዓለም ነገርና ሚስቱንም የሚያደስትበትን ነገር ነው፡፡<sup>34</sup> በዚህ ሁኔታ አሳቡ በሁለት ተከፍሎአል ማለት ነው፡፡ እንዲሁም ባል ያላገባች ሴት ወይም ልጄገረድ በሥጋዋና በነፍሰዋ ተቀድሳ የእግዚአብሔር ለመሆን ስለምትፈልግ አሳብ የሚያተኩረው ጌታ አየሱስን በሚመለከት ሥራ ነው፡፡ ያገባች ሴት ግን ባልዋን ለማስደሰት ስለምትፈልግ የምታስበው የዓለምን ነገር ነው፡፡

<sup>35</sup> እኔ ይህን የምላችሁ በውጥመድ ውስጥ ገብታችሁ እንድትቸገሩ ብዬ ሳይሆን እንድትጠቀሙ ብዬ ነው፡፡ ምኞቱም እናንተ በተገቢው ሁኔታ እንድትኖሩና አሳባችሁ ሳይባክን በሙሉ ልባችሁ ጌታ አየሱስን እንድታገለግሉ ነው፡፡

<sup>36</sup> አንድ ሰው ላለማግባት ወስኖ ሳለ እጮኛው ለጋብቻ የደረሰች ብትሆንና የሥጋ ፍትወቱን ለመቁጣጠር ባለመቻሉ ሊያገባት ቢያስብ፣ ያግባት፤ ቢያገባት ምንም ኃጢአት የለበትም፡፡<sup>37</sup> ነገር ግን ለማግባት የሚያስገድደው ነገር ከሌለ፣ ላለማግባት ችሎታ ካለውና ላለማግባትም ቀጥጥ ውሳኔ ካደረገ፣ አለማግባቱ መልካም ነው፡፡<sup>38</sup> ስለዚህ ሚስት የሚያገባ መልካም ያደርጋል፤ የማያገባ ግን የተሻለ ያደርጋል፡፡

<sup>39</sup> ሚስት ባልዋ በሕይወት እስካለ ድረስ በጋብቻ ሕግ የታሰረች ናት፤ ባልዋ ከሞተ ግን የፈለገችውን ልታገባ ትችላለች፤ ሆኖም የምታገባው ሰው ክርስቲያን መሆን አለበት፡፡<sup>40</sup> በእኔ አስተያየቴ ግን ባል ሳታገባ ብቻዋን ብትሆን ይበልጥ ተደስታ ትኖራለች፤ እኔም እኮ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለኝ ይመስለኛል፡፡

**ምዕራፍ 8**  
ለጣዖት ስለ ተወዋ ሥጋ

‘ለጣዖት ስለ ተወዋ ሥጋ የሆነ እንደሆን፣ እርግጥ ነው “ሁላችንም ዕውቀት አለን!” ይሁን እንጂ ዕውቀት ያስታብያል፤ ፍቅር ግን ያንጸል፡፡<sup>2</sup> “ዕውቀት አለኝ” ብሎ የሚያስብ ሰው ቢኖር የሚገባውን ያህል ገና አላወቀም፡፡<sup>3</sup> እግዚአብሔርን የሚወድድ ሰው ግን በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ይሆናል፡፡

6:12-14c. 10:23 + 6:16-18c. 2:24 = 6:19-14c. 3:16 | 24c. 6:16 + 7:10-11 ግ. 5:32 | 19+9 ግ. 10:11-12 | ሐ. 16:18 +

“ስለዚህ ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ ስለ መብላት የሆነ እንደሆነ፣ ጣዖት በዚህ ዓለም ከምንም እንደማይቆጠር እናውቃለን፤ እንዲሁም ከእንዲከለከሉ በቀር ሌላ አምላክ እንደሌለ እናውቃለን።” ምንም እንኳ አምላክ ላይ ሆኑ አምላክ ተብለው የሚጠሩ ብዙ አማልክትና ብዙ ጌቶች በሰማይም ሆነ በምድር አሉ ቢባልም፣ የእኛ አምላክ ግን የሁሉ ነገር ፈጣሪ የሆነና እኛም የእርሱ የሆነን አንዱ እግዚአብሔር አብ ብቻ ነው፤ እንዲሁም፣ ሁሉ ነገር በእርሱ የተፈጠረና እኛም በእርሱ የምንኖር አንዱ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

7 ነገር ግን ይህን የሚያውቁ፣ ሁሉም አይደሉም፤ አንዳንዶች እስከ አሁን ድረስ ጣዖትን ማምለክ ስለለመዱ ሥጋን የሚበሉት ለጣዖት እንደተሠዋ አድርገው ነው፤ ስለዚህ ጎሊፍቸው ደካማ በመሆኑ ይረከሳሉ። ማን ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡን መብል አይደለም፤ ባን በላም የሚጉድልብን ነገር የለም፤ ብንበላም የምናተርፈው ነገር የለም።

8 ይሁን እንጂ ይህ ነፃነታችሁ በእምነት ላል ጠነከሩ መሰናከያ እንዳይሆንባቸው ተጠንቀቁ። ስምክንያቱም “ሰውነት አለኝ” ብለህ ለጣዖት የተሠዋውን በጣዖት ቤት ስትበላ በእምነቱ ያል ጠነከረ ሰው ቢያይህ፣ ይህ ድርጊትህ ሰውየው ለጣዖት የተሠዋውን እንዲበላ ያደፋፍረው የለምን? ስለዚህ በአንተ “ዐቀቂ ነኝ” ባይነት ክርስቶስ የምተለትና በእምነቱ ያልጠነከረ ክርስቲያን ይጠፋል ማለት ነው። በዚህ ሁኔታ ክርስቲያን ወንድሞቻችሁን በመበደልና ደካማ ጎሊፍቸውንም በማቀሳል ክርስቶስን ትበድላላችሁ። ስለዚህ ምግብ ክርስቲያን ወንድሜን የሚያሰናክለው ከሆነ፣ ወንድሜን ላለማሰናክል ስል ከቶ ሥጋ አልበላም።

ምዕራፍ 9

የሐዋርያ መብትና ግዴታ

1 እኔ ነፃነት ያለኝ ሰው አይደለሁምን? እኔ ሐዋርያ አይደለሁምን? እኔ ጌታችንን ኢየሱስን አይቸው የለምን? እናንተስ በጌታ ኢየሱስ የሥራዬ ውጤት አይደላችሁምን? ጌታ የሐዋርያነቱ ማረጋገጫ ማኅተም እናንተ ስለሆናችሁ፣ ለሌሎቹ እንኳ ሐዋርያ ባልሆነ ለእናንተ ግን በእርግጥ ሐዋርያ ነኝ።

3 “የሐዋርያነት መብት የለህም” ብለው የሚተቹኝ ቢኖሩ የምስጠው መልስ ይህ ነው፡ “እኔ ምግብና መጠጥ የማግኘት መብት የለኝ ምን? እንደ ሌሎች ሐዋርያትና እንደ ጌታ ኢየሱስ ወንድሞች እንደ ጴጥሮስም ክርስቲያን

ሚሰት እስከትዬ የመዘር መብት የሌለኝ እኔ ብቻ ነኝን? ወይስ በሥራ እየጣርን መኖር የሚገባን በርናባሰና እኔ ብቻ ነንን? ያለ ደመ ወዝ በራሱ ገንዘብ በወታደርነት የሚያገለግል ማነው? ወይን ተከሎ ፍሬውን የማይበላ ማነው? መንን እየጠቀ የመንጋውን ወተት የማይጠጣ ማን ነው?

8 ይህን የምናገረው በሰው አስተሳሰብ ብቻ ነውን? ሕግስ እንዲህ ይል የለምን? ምክንያቱም “የሚያበራየውን በራ አፋን አትሰር” ተብሎ በሙሴ ሕግ ተጽፎአል። ታዲያ እግዚአብሔር ይህን ያለው ስለ በራዎች በማሰብ ነውን? ስለእግዚአብሔር ይህን ያለው ስለእኛ በማሰብ አይደለምን? የሚያርስ በተስፋ እንዲያርስ፣ የሚያበራይም በተስፋ እንዲያበራይ፣ በዚህ ዐይነት ሁሉም ድርሻውን እንዲያገኝ ይህ የተጻፈው በእርግጥ ስለ እኛ ነው። እኛ መን ፈሳሚነት ነገር የዘራንላችሁ ከሆነ፣ የእናንተን ሥጋዊ በረከት ብናጭድ ትልቅ ነገር መሆኑ ነውን? ሌሎች ይህን ነገር ከእናንተ የመካፈል መብት ያላቸው ከሆነ ታዲያ እኛ ከዚህ የሚበልጥ መብት እንዴት አይኖረንም? እኛ ግን በዚህ መብት አልተጠቀምንም፤ ይህን ማድረጋችንም የክርስቶስ የምሥራች ነገር ከመስፋፋት እንዳይገታ በማሰብ ሁሉን ቃል ታግሠን እንቻል ብለን ነው። በዚህ መቅደስ የሚያገለግሉ ምግባቸውን ከቤተ መቅደስ እንደሚያገኙና በመሠዊያው ላይ መሥዋዕት የሚያቀርቡና የሚያገለግሉ ከመሥዋዕት ተካፍለው እንደሚሰሉ ታውቁ የለምን? እንዲሁም ደግሞ መልካም ዜናን የሚያበሥሩ ቀለባቸውን ከዚህ ሥራቸው እንዲያገኙ ጌታ ኢየሱስ ደንግነአል።

15 እኔ ግን በእነዚህ መብቶች አልተጠቀም ሁም፤ ይህንንም የጻፍሁት “መብቱ ሳይከበር ልኝ ለምን ቀረን” በማለት አይደለም። ሰው ትምክህቱን ከነጉ ከሚያደርግብኝ ይልቅ ብሞት ይሻለኛል። የምሥራቹን ቃል ማብሰር ግዴታዬ ስለሆነ የምመክበት ነገር አይደለም፤ እንዲያውም የምሥራቹን ቃል ሳለበሥር ብቀር ወኖልኝ! የምሥራቹን ቃል ያለ ግዴታ በፈቃዴ ባለሥር የድካም ዋጋ ይኖረኛል። በግዴታ ባደርገው ግን በዐደራ የተሰጠኝን ጎላፊትን ፈጸምሁ እንጂ ሌላ ያደረግሁት ነገር አል ማለት አይደለም። ታዲያ የድካሜ ዋጋ ምንድን ነው? እንግዲህ የድካሜ ዋጋ፣ የምሥራቹን ቃል በማብሰራ ያለኝን መብት ሳልጠቀምበት፣ የምሥራቹን ቃል የማብሰር ሥራዬን ያለ ደመወዝ መፈጸም ነው።

19 እኔ እኮ የማንም ባሪያ ሳልሆን ነፃ ሰው ነኝ፤ ይሁን እንጂ በተቻለኝ መጠን ብዙዎቹን

በማዳን ለመጥቀም ብዬ የሁሉም ባሪያ ሆኜለሁ። ስለዚህ አይሁዳውያን ጋር ስሆን አይሁዳውያንን ለማዳን እንደ አይሁዳዊ ሆኑ። ምንም እንኳ እኔ ከሙሴ ሕግ በታች ባልሆንም፣ ከሙሴ ሕግ በታች ያሉትን ለማዳን ስል ከሙሴ ሕግ በታች እንዳሉት ሰዎች ሆኑ። ምንም እንኳ እኔ የእግዚአብሔር ሕግ ያለኝና ከክርስቶስ ሕግ ሥር ብሆንም፣ ሕግ የሌላቸውን አረ ማውያንን ለማዳን ስል ሕግ እንደሌለው ሰው ሆንሁ። በእምነት ደካሞች የሆኑትን ለማዳን ስል እንደ ደካሞች ደካማ ሆንሁ፤ በተቻለ መጠን አንዳንዶችን ለማዳን ከሁሉም ጋር ሁሉን ነገር ሆንሁ።

23 ይህን ሆኑ ማድረግ የምሥራቹን ቃል በረከት ለመካፈል፣ ስለ ምሥራቹ ቃል ብዬ ነው። በሩሜ ውድድር ሁሉም እንደሚሮጡና ከእነርሱም አንዱ ብቻ ሽልማት እንደሚቀበል ታውቁ የለምን? ስለዚህ እናንተም ሽልማትን ለመቀበል ፍጡ። የሚወዳደሩ ሁሉ አድካሚ ልምድ ያደርጋሉ፤ እነርሱ እንዲህ የሚደክሙት የሚጠፋውንና ጊዜያዊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ነው፤ እኛ ግን የምንደክመው የማይጠፋውንና ዘላለማዊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ነው። እኔ ግን ግብ እንደሌለው ሰው በከንቱ አልሮጥም፤ ከነፋስ ጋር እንደሚታገል በከንቱ የምታገል ሰው አይደለሁም። ስለዚህ ሌሎችን ወደ ውድድር ከጠራሁ በኋላ እኔ ራሴ ከውድድሩ ውጭ ሆኜ እንዳልገኝ፣ ሰውነቱን እየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝልኝ አደርገዋለሁ።

ምዕራፍ 10

የግስጠንቀቂያ ምሳሌነት

1 ወንድሞቹ ሆይ! አባቶቻችን ደመና ከበላያቸው ሆኖ ይመራቸው እንደነበረና ሁሉም ቀይ ባሕርን እንደተሻገሩ ላስታውሳችሁ እወዳለሁ። ሃይማኖት ተጠመቁ። ሁሉም አንድ ዐይነት በዚህ ባሕር ተጠመቁ። ሁሉም አንድ ዐይነት መንፈሳዊ ምግብ ተመገቡ። ሁሉም አንድ ዐይነት መንፈሳዊ መጠጥ ጠጡ፤ የጠጡትም ይከተላቸው ከነበረው ከዚያ ከመንፈሳዊ አለት ነበር፤ ያም አለት ራሱ ክርስቶስ ነበር። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር በእብዛኞቹ አልተደሰተም፤ ስለዚህ ራሳቸው በበረራ ወድቆ ቀረ።

5 እነርሱ ክፉ ነገር እንደተመኙ፣ እኛም ክፉ ነገር እንዳንመኝ ይህ ሁሉ ለእኛ የግስጠንቀቂያ ምሳሌ ሆኖናል። ስዎች ሊበሉና

ሊጠጡ ተቀመጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ። ተብሎ ስለ እነርሱ እንደተጻፈው፣ እነርሱ ጣዖትን እንዳመለኩ እናንተም እንደእነርሱ ጣዖትን አታምልኩ። ስለእነርሱ እንዳንደቹ የዘመኑት ኃጢአት እንዳደረጉ፣ እኛም የዘመኑት ኃጢአት እናድርግ፤ ምክንያቱም እነርሱ ይህን በማድረጋቸው ከእነርሱ ሃያ ሦስት ሺ ሰዎች በአንድ ቀን ሞተዋል። ስለእነርሱ አንዳንዶቹ ጌታ እግዚአብሔርን፣ እንደተፈታተኑትና በእባብ ተነክሰው እንደ ሞቱ፣ እኛም ጌታ እግዚአብሔርን አንፈታተነው። ስለእነርሱ አንዳንዶቹ እንዳጉረመረሙና በአጥፊውም እንደጠፉ፣ እናንተም አታጉረምሩ።

11 ይህ ሁሉ ነገር የደረሰባቸው ለእኛ የማስጠንቀቂያ ምሳሌ እንዲሆን ነው፤ የተጻፈውም በዘመናት መጨረሻ ላይ ለምንገኘው ለእኛ ትምህርት እንዲሆን ነው።

12 ስለዚህ የቆመ የሚመስለው ሰው፣ እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ። በሰው ከሚደርሰው ፈተና በቀር ሌላ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔርም ታማኝ ነው፤ ምክንያቱም ከአቅማችሁ በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርስባችሁ አይፈቅድም፤ በምትፈተኑበትም ጊዜ የምትታገሙበትን ገይል በመስጠት ከፈተናው የምትወጡበትን መንገድ ያዘጋጅላችኋል።

14 እንግዲህ ወዳጆቼ ሆይ! ጣዖትን ከማምለክ ራቁ። ይህንንም የምላችሁ አስተዋዮች በመሆናችሁ ነው፤ ስለዚህ እኔ የምናገረውን እናንተ ራሳችሁ ፍረዱ። እግዚአብሔርን አስሰግንን የምንካፈለው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ስም ጋር ጎብረት ያለው አይደለምን? አብረን የምንቆርሰው ጎብሰት ከክርስቶስ ሥጋ ጋር ጎብረት ያለው አይደለምን? ጎብሰቱ አንድ በመሆኑ፣ እኛም ከዚህ ከአንዱ ጎብሰት የምንካፈል ስለሆነን፣ ምንም እንኳ ብዙዎች ብንሆን አንድ አካል ነን።

18 እስቲ የእስራኤል ሕዝብ ያደረጉትን ተመልከቱ፤ መሥዋዕቱን የሚበሉ ከመሠዊያው ጋር ጎብረት አልነበራቸውምን? ታዲያ ይህን ስል ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ የሚረባ ነገር ነው ማለቱ ነውን? ወይስ ጣዖት የሚረባ ነገር ነው ማለቱ ነውን? አይደለም! አረማውያን መሥዋዕት የሚያቀርቡት ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለአጋንንት ነው፤ ስለዚህ እናንተ ከአጋንንት ጋር ጎብረት እንዲኖራችሁ አልፈልግም፤ የጌታን ጽዋ እየጠጣችሁ ደግሞ የአጋንንትን ጽዋ መጠጣት አትችሉም፤ የጌታ ማእድ ተከፋፍቶ

9:9 - ለጳ. 25:4 - 1ጢዋ. 5:18 - 9:11 - ሮሞ 15:27 - 9:13 - ዘላ. 18:1 - 9:14 - ግብ. 10:10 - ሉቃ. 10:7 - 10:11 - ዘላ. 13:21-22 | 14:22-29 - 10:13 - ዘላ. 16:35 - 10:14 - ዘላ. 17:6 - ዘላ. 20:11 - 10:15 - ዘላ. 14:29-30 - 10:16 - ዘላ. 11:4 - 10:17 - ዘላ. 32:6 - 10:18 - ዘላ. 25:1-18 - 10:19 - ዘላ. 21:5-6 - 10:10 - ዘላ. 16:41-49 - 10:16 - ግብ. 26:26-28 | ግብ. 14:22-24 - ሉቃ. 22:19-20 - 10:18 - ዘላ. 7:6 - 10:20 - ዘላ. 32:17 -

ሆናችሁ፣ ደግሞ የአገንገትን ማእድ ተካፋይ መሆን አትችሉም።<sup>22</sup> ታዲያ ይህን በማድረግ ጌታን እናስተናውን? እኛ ከእርሱ ይበልጥ እን በረታለን?

<sup>23</sup> ሁሉ ነገር ተፈቅዶአል፤ ነገር ግን ሁሉ ነገር ጠቃሚ አይደለም፤ ሁሉ ነገር ተፈቅዶ አልፈ፤ ነገር ግን ሁሉ ነገር የሚያንጽ አይደለም።<sup>24</sup> እያንዳንዱ ሰው የሌሎችንም ጥቅም ያስብ እንጂ የራሱን ጥቅም ብቻ አይመልከት።

<sup>25</sup> ከገሊናችሁ የሚነሳውን ጥርጣሬ አስወግዳችሁ። በገበያ የሚሸጠውን ሥጋ ሳታመነቱ ብሉ።<sup>26</sup> ምክንያቱም “ምድርና በእርስዎም ያለው ሁሉ የእግዚአብሔር ነው።”

<sup>27</sup> ክርስቲያን ያልሆነ ሰው ቢጋብዛችሁና ግብዣውንም ብትቀበሉ፣ የሚቀርብላችሁን ማንኛውንም ምግብ ከገሊናችሁ የሚነሳውን ጥርጣሬ አስወግዳችሁ ሳታመነቱ ብሉ።

<sup>28</sup> ነገር ግን አንድ ሰው “ይህ ሥጋ ለጣዖት የተሠዋ ነው” ቢላችሁ፣ ይህን በነገራችሁ ሰው ምክንያትና በገሊናም ምክንያት ሥጋውን እትብሉ።<sup>29</sup> ገሊናም ሰላችሁ የሰውነትን ገሊና ማለቱ ነው እንጂ የእናንተን ገሊና ማለቱ አይደለም።

ታዲያ በሌላው ሰው ገሊና ምክንያት በእኔ ነፃነት ላይ የሚፈረደው ለምንድን ነው?<sup>30</sup> እኔ እግዚአብሔርን እያመሰገንሁ ብበላ፣ እግዚአብሔርን በማመስገንበት ነገር ስለምን እውቀስበታ ስሁ?

<sup>31</sup> እንግዲህ ስትበሉም ሆነ፣ ስትጠጡ ወይም ማናቸውንም ነገር ስታደርጉ፣ ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉ።<sup>32</sup> አይሁዳውያንንም ቢሆን፣ ግሪካውያንንም ቢሆን የእግዚአብሔርንም ቤተ ክርስቲያን ቢሆን ማንንም አታሰናክሉ።<sup>33</sup> እኔ ሁሉም እንዲድኑ የሌሎችን ጥቅም እንጂ የራሴን ጥቅም ሳልፈልግ ሁሉን ሰው በሁሉ ነገር እንደማስደስት፣ እናንተም እንዲሁ አድርጉ።

ምዕራፍ 11

<sup>1</sup> እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምስሉ።

በማገበራዊ ጸሎት ጊዜ ሲኖር የሚገባው ሥነ ሥርዓት

<sup>2</sup> ዘወትር ስለምታስታውሱኝና የሰጠኋችሁንም ትምህርት አጥብቃችሁ ስለያዛችሁ አመሰግናችኋለሁ።<sup>3</sup> ነገር ግን በወንድ ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለው ክርስቶስ መሆኑን፣ በሚስት ላይ ሥልጣን ያለው ባል መሆኑንና በክርስቶስ ስም ላይ ሥልጣን ያለው እግዚአብሔር አብ

መሆኑን እንድታውቁ እወዳለሁ።<sup>4</sup> ራሱን ተከናወን የሚጸልይ ወይም የትንቢት ቃል የሚናገር ወንድ ሁሉ፣ በወንድ ላይ ሥልጣን ያለውን ክርስቶስን ያዋርዳል።<sup>5</sup> እንዲሁም ራስዋን ሳት ከናነብ የምትጸልይ ወይም የትንቢት ቃል የምትናገር ሴት፣ በሴት ላይ ሥልጣን ያለውን ወንድ ታዋርዳለች፤ ምክንያቱም ራስዋን የማት ከናነብ ሴት እንደተላጩት ትቁጠራለች።<sup>6</sup> ሴት ራስዋን የማትከናነብ ከሆነ ጠጉርዋን ትቁረጥ፤ ነገር ግን ጠጉርዋን መቁረጥ ወይም መላጫት የሚያዋርዳት ነገር ከሆነ ራስዋን ትከናነብ።<sup>7</sup> ወንድ የእግዚአብሔር መልክና የእግዚአብሔር ክብር የሚገለጥበት ስለሆነ ራሱን መከናወኑ አይገባውም፤ ሴት ግን ወንድ ክብር ናት።<sup>8</sup> ምክንያቱም ሴት ከወንድ ተገኘች እንጂ ወንድ ከሴት አልተገኘም።<sup>9</sup> እንዲሁም ሴት ለወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ለሴት አልተፈጠረም።<sup>10</sup> በዚህ ምክንያትና በመላእክትም ምክንያት ሴት በወንድ ሥልጣን ሥር መሆንዋን ለማሳየት ራስዋን መከናወኑ አለባት።<sup>11</sup> በጌታ ኢየሱስ ባለን ሕይወት ሴት ያለ ወንድ አትኖርም፤ ወንድም ያለ ሴት አይኖርም።<sup>12</sup> ምክንያቱም ሴት ከወንድ እንደተገኘች፣ እንዲሁም ወንድ የሚወለደው ከሴት ነው፤ ነገር ግን ወንድም ሆነ ሴት ሌላውም ነገር ሁሉ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነው።

<sup>13</sup> እስቲ ራሳችሁ ፍረዱ፤ ሴት ራስዋን ሳት ከናነብ ወደ እግዚአብሔር መጸለይዎ ተገቢ ነውን? <sup>14</sup> ወንድ ጠጉሩን ቢያስረዝም ነውር እንደሚሆንበት ተፈጥሮ ራሱ ያስተምራችሁ የለምን? <sup>15</sup> ሴት ግን ጠጉሩ የተሰጣት ራሷን ልትሸፍንበት ስለሆነ ጠጉርዋን ብታስረዝም ለእርስዋ ክብርዋ ነው።<sup>16</sup> ስለዚህ ጉዳይ መከራከር የሚፈልግ ሰው ቢኖር፣ እኛም ሆነን ወይም ሌሎች የእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ከዚህ የተለየ ልማድ የለንም።

የቅዱስ ቍርጫ ሥርዓት (የጌታ ራት) (ማቲ. 26:26-29; ማር. 14:22-25; ሉቃ. 22:14-20)

<sup>17</sup> በምትሰበሰቡበት ጊዜ የምታደርጉት፣ የሚገባችሁን እንጂ የሚጠቅማችሁን ነገር ስላልሆነ፣ በዚህ አሁን በምሰጣችሁ ትእዛዝ አላመሰግናችሁም።<sup>18</sup> ከሁሉ በፊት፣ በማሳበራችሁ በምትሰበሰቡበት ጊዜ በመካከላችሁ መለያ የት መኖሩን ሰምቻለሁ፤ የሰማሁትም ነገር በከፊል እውነት መሆኑን አምናለሁ።<sup>19</sup> ትክክል የሆኑት እነማን እንደሆኑ ተለይተው እንዲታወቁ በመካከላችሁ መለያየት መኖሩ ግድ ነው።<sup>20</sup> በአንድነት በምትሰበሰቡበት ጊዜ የምትበሉት

የጌታን ራት አይደለም።<sup>21</sup> ምክንያቱም ስት በሉ፣ አንዱ ሌላውን ሳይጠብቅ በመሸቀዳደም ብቻውን ይበላል፤ በዚህ ሁኔታ አንዱ ሲራብ ሌላው ይሰክራል።<sup>22</sup> እርሷ ለመሆኑ የምትበሉበትና የምትጠጡበት ቤት የላችሁምን? ወይስ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትንቃላችሁን? ወይስ ምንም የሌላቸውን ችግሮች ታሳፊ ራሳችሁን? እንግዲህ ምን ልበላችሁ? ስለዚህ ነገር ላመስግናችሁን? ከቶ አላመስግናችሁም!

<sup>23</sup> ከጌታ ኢየሱስ የተቀበልሁትና ለእናንተም ያስተላለፍሁላችሁ ትምህርት ይህ ነው። ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠበት ሌሊት፣ ኅብስት አነሳ፤<sup>24</sup> የምስጋናም ጸሎት አድርጎ ቁረስ አነሳ፤ “እንካችሁ ብሉ፤ ይህ ለእናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት” አለ።<sup>25</sup> እንዲሁም ከራት በኋላ ጽዋውን አንሥቶ “ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው፤ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት” አለ።

<sup>26</sup> ምክንያቱም ይህን ኅብስት በምትበሉበት ጊዜ ይህንንም ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታ ኢየሱስ እስከሚመጣበት ጊዜ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ።<sup>27</sup> ማንም ሰው ያልተገባው ሆኖ ሳለ የጌታን ኅብስት ቢበላና የጌታንም ጽዋ ቢጠግ፣ በጌታ ሥጋና ደም ባለ ዕዳ ይሆናል።<sup>28</sup> ስለዚህ ማንም ሰው ይህን ኅብስት ከመብላቱና ይህንንም ጽዋ ከመጠጣቱ በፊት ራሱን መመርመር አለበት።<sup>29</sup> ማንም ሰው የጌታ ሥጋ ምን መሆኑን ለይቶ ሳያውቅ የጌታን ኅብስት ቢበላና የጌታን ጽዋ ቢጠግ በራሱ ላይ ፍርድን ይመጣል።<sup>30</sup> ከእናንተ መካከል ብዙዎች የደከሙትና የተመሙት፣ አንዳንዶችም የሞቱት በዚህ ምክንያት ነው።<sup>31</sup> ራሳችንን ብንመረምር እንዲህ ባልተፈረደብንም ነበር።<sup>32</sup> ነገር ግን በኋላ ከዓለም ጋር እንዳይፈረድብን ጌታ አሁን ፈርዶ ይቀጣናል።

<sup>33</sup> ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ! ለጌታ ራት በምትሰበሰቡበት ጊዜ እርስዎ ለራሳችሁ ተጠባባቂ።<sup>34</sup> በምትሰበሰቡበትም ጊዜ እንዳይፈረድባችሁ፣ ከመካከላችሁ የራሰው ሰው ቢኖር በቤቱ ይብላ። ስለቀረው ነገር እኔ እዚያ ስመጣ ተጨማሪ መመሪያ አስጣችኋለሁ።

ምዕራፍ 12

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች

<sup>1</sup> መንደሞቼ ሆይ! አሁን ደግሞ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እውነተኛውን ነገር እንድታውቁ እፈልጋለሁ።<sup>2</sup> አረማውያን በነበራችሁበት ጊዜ በማታውቁት ነገር ተመርታችሁ፣ መናገር ወደማይችሉ ጣዖቶች ትወሰዱ እንደነበርታውታ

ላችሁ።<sup>3</sup> ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ኢየሱስን የሚረግም ማንም የለም፤ እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ካልሆነ በቀር “ኢየሱስ ጌታ ነው!” የሚል ማንም እንደሌለ እንግራችኋለሁ።

<sup>4</sup> ልዩ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አሉ፤ መንፈስ ቅዱስ ግን አንድ ነው።<sup>5</sup> ልዩ ልዩ አገልግሎቶች አሉ፤ ጌታ ግን አንድ ነው።<sup>6</sup> ልዩ ልዩ የሥራ ዐይነቶችም አሉ፤ ነገር ግን ሁሉንም በሁሉ የሚያከናውን አንዱ እግዚአብሔር ነው።<sup>7</sup> ለእያንዳንዱ መንፈስ ቅዱስን የመግለጥ ስጦታ የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው።<sup>8</sup> መንፈስ ቅዱስ ለአንዱ ሰው በተባባ የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ሰው ደግሞ ያው መንፈስ በሰውነት የመናገርን ችሎታ ይሰጠዋል፤<sup>9</sup> ያው አንዱ መንፈስ ለአንዱ እምነትን ይሰጠዋል፤ ለሌላውም የመሬወስ ስጦታን ይሰጠዋል፤<sup>10</sup> እንዲሁም ለአንዱ ተአምራትን የሚደርገውን ይሰጠዋል፤ ለሌላው የትንቢትን ቃል የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ፣ ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ መሆናቸውን ወይም ከርኩሳን መኖራት መሆናቸውን ለይቶ የማወቅ ችሎታን ይሰጠዋል፤ እንዲሁም ለአንዱ በአዲስ (ባልተለመዱ) ቋንቋዎች የመናገር ችሎታን ይሰጠዋል፤ ለሌላው ደግሞ ባልተለመዱ ቋንቋዎች የተነገረውን የመተርጎም ችሎታን ይሰጠዋል፤<sup>11</sup> ይሁን እንጂ ይህን ሁሉ የሚያደርገው ያው አንዱ መንፈስ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ እንደ ፍላጎቱ ለእያንዳንዱ ሰው የተለየ ስጦታ ይሰጠዋል።

በአንድ አካል የተለያዩ የአካል ክፍሎች አሉ

<sup>12</sup> አካል ብዙ የአካል ክፍሎች አሉት፤ የአካል ክፍሎች ብዙዎች ሆነው ሳሉ የሚገኙት በዚያው በአንድ አካል ነው። እንዲሁም ክርስቶስ ብዙ የአካል ክፍሎች እንዳሉት እንደ አንድ አካል ነው።<sup>13</sup> ምክንያቱም አይሁዳውያንንም ብንሆን፣ ግሪካውያንንም ብንሆን፣ ለጌታ አንድ አካል ለመሆን በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀናል፤ ሁላችንም ከዚህ ከአንዱ መንፈስ ጠጥተናል።

<sup>14</sup> አካል የተሠራው ከብዙ የአካል ክፍሎች እንጂ ከአንድ የአካል ክፍል ብቻ አይደለም።<sup>15</sup> እግር “እኔ እኛ ስላልሆንሁ የአካል ክፍል አይደለሁም” ቢል፣ ታዲያ እንዲህ በማለቱ የአካል ክፍል መሆኑ ይቀራልን? <sup>16</sup> ጆሮም “እኔ ፀይን ስላልሆንሁ የአካል ክፍል አይደለሁም” ቢል፣ ታዲያ እንዲህ በማለቱ የአካል ክፍል መሆኑ ይቀራልን? <sup>17</sup> አካል በሙሉ ፀይን ብቻ ቢሆን ኖሮ፣ የመስማት ሕዋስ የት በሆነ ነበር! አካል በሙሉ ጆሮ ብቻ ቢሆን ኖሮ፣ የማሽታት

10:22 - ስጢ. 32:21 - 10:23 - 1ቀ. 6:12 - 10:26 - መዜ. 24:1 - 11:1 - 1ቀ. 4:16 - ፊል. 3:17 - 11:7 - ስጢ. 1:26-27 - 11:8-9 - ስጢ. 2:18-23 -

\* 12:10 የትንቢት ቃል - የእግዚአብሔርን ቃል መተርጎም ወይም ማብራራት ነው (ሮሞ 12:6 ተመልከት) - 11:25 - ስጢ. 24:6-8 - ስር. 31:31-34 - 12:4-11 - ሮሞ 12:6-8 - 12:12 - ሮሞ 12:4-5 -

ሕዋስ የት በሆነ ነበር፤<sup>18</sup> አሁን ግን እግዚአብሔር እንደረፈለገው እያንዳንዱን የአካል ክፍል በአካል ውስጥ ተገቢ ሰፍራውን ይህ እንዲገኝ አድርጎታል።<sup>19</sup> አካል የተሠራው ከአንድ የአካል ክፍል ብቻ ቢሆን ኖሮ ሙሉ አካል የት በተገኘ ነበር፤<sup>20</sup> አሁን ግን ብዙ የአካል ክፍሎች ቢኖሩም፣ አካል ግን አንድ ብቻ ነው።

<sup>21</sup> ዐይን እጅን “አንተ አታስፈልገኝም!” ሊለው አይችልም፤ ራሱም እግርን “አንተ አታስፈልገኝም!” ሊለው አይችልም፤<sup>22</sup> እንዲያውም ደካሞች መሰለው የሚታዩ የአካል ክፍሎች ይበልጥ አስፈላጊ ናቸው።<sup>23</sup> አነስተኛ ክብር ያላቸው መሰለው ለሚታዩ የአካል ክፍሎች ይበልጥ ክብር እንሰጣቸዋለን፤ የሚያሳፍሩ መሰለው የሚታዩ የአካል ክፍሎች ይበልጥ ክብር ሰጥተን እንጠነቀቅላቸዋለን፤<sup>24</sup> ክብር ላላቸው የአካል ክፍሎች ግን ይህ ሁሉ እያስፈልጋቸውም፤ እግዚአብሔር ግን የሚያሳፍሩ መሰለው የሚታዩ የአካል ክፍሎች በበለጠ ክብር እንዲያዙ አድርጎ የአካል ክፍሎችን አገጣጥሞአል።<sup>25</sup> ይህንንም ያደረገው በአካል ክፍሎች መካከል መለያየት ሳይኖር እርስ በርሳቸው እንዲተሳሰቡ ነው።<sup>26</sup> እንዲያውም የአካል ክፍል ሲሠቃይ፣ ሌሎችም የአካል ክፍሎች በሙሉ አብረው ይሠቃያሉ፤ አንዱ የአካል ክፍል ሲከበር ሌሎቹም የአካል ክፍሎች አብረው ከእርሱ ጋር ይደሰታሉ።

<sup>27</sup> እናንተም እኮ የክርስቶስ አካል ናችሁ፤ እያንዳንዳችሁም የአካል ክፍሎች ናችሁ።<sup>28</sup> ስለዚህ እግዚአብሔር እያንዳንዱ ሰው በቤተ ክርስቲያን የተለያዩ አገልግሎት እንዲኖረው አድርጎአል፤ በዚህም መሠረት በመጀመሪያ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛ ነቢያትን፣ ሦስተኛ መምህራንን ሾሞአል። ቀጥሎም ተአምራት የሚያደርጉትን፣ ቀጥሎም የመፈወስ ስጦታ ያላቸውን፣ ቀጥሎም ሰዎችን የመርዳት ስጦታ ያላቸውን፣ ቀጥሎም የማስተዳደር ችሎታ ያላቸውን፣ በመጨረሻም በአዲስ ቋንቋ የመናገር ችሎታ ያላቸውን ሰዎች መድብአል።<sup>29</sup> ነገር ግን ሁሉም ሐዋርያት አይደሉም፤ ሁሉም ነቢያት አይደሉም፤ ሁሉም መምህራን አይደሉም፤ ሁሉም ተአምራት የሚያደርጉ አይደሉም፤<sup>30</sup> ሁሉም የመፈወስ ስጦታ ያላቸውም፤ ሁሉም በአዲስ ቋንቋ የመናገር ችሎታ ያላቸውም፤ ሁሉም በአዲስ ቋንቋ የተነገረውን የመተርጉም ችሎታ ያላቸውም።<sup>31</sup> ስለዚህ ከሁሉም የሚበልጡትን ስጦታዎች ለማግኘት ፈልጉ።

አሁን ደግሞ ከሁሉ የሚበልጠውን መንገድ አሳድጎታለሁ።

**ምዕራፍ 13**  
እውነተኛ ፍቅር

<sup>1</sup> ሰዎች ወይም በመላእክት ቋንቋ የመናገር ችሎታ ቢኖረኝ እንኳ ፍቅር ከሌለኝ እንደሚሆን ልኩ፤ ነገር እንደሚገኝ ጸናጽል መሆኔ ነው።<sup>2</sup> ትንቢት የመናገር ስጦታ ቢኖረኝም ስንሰጠርም ሆሎ ብረዳ፤ ፅውቀትም ሁሉ ቢኖረኝ ተራራን ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ የሚያዛውር እምነትም ሁሉ ቢኖረኝ፣ ፍቅር ከሌለኝ ከንቀ ነኝ።<sup>3</sup> ያለኝን ሁሉ ለድኸች ባካፍል፣ ሥጋ ዬም እንኳ ሳይቀር በእሳት እንዲቃጠል፣ አሳ ልፈ ብሰጥ፣ ፍቅር ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም።

<sup>4</sup> ፍቅር ታጋሽ ነው፤ ፍቅር ደግ ነው፤ ፍቅር አይመቀኝም፤ ፍቅር አይታበይም፤ ፍቅር አይኮራም፤<sup>5</sup> ፍቅር ሥርዓተቤስ አይደለም፤ ፍቅር የራሱን ጥቅም ብቻ ፈላጊ አይደለም፤ ፍቅር አይበላቀም፤ ፍቅር ቢበደልም በደልን እንደ አይሰላቀም፤ ፍቅር እውነት በሆነ ነገር ይደሰታል እንጂ ክፋት በሆነ ነገር አይደሰትም፤<sup>7</sup> ፍቅር ሁሉን ችሎታ ሳይታገላል፤ ፍቅር በሁሉም ላይ እምነቱን ይጥሳል፤ ፍቅር በሁሉም ላይ ተስፋ ያደርጋል፤ ፍቅር በሁሉ ነገር ይደናገዳል።

<sup>8</sup> ፍቅር ሁልጊዜ ይኖራል እንጂ አይጠፋም፤ ትንቢትን የመናገር ስጦታም ቢሆን ጊዜ ያደ ስለሆነ ይጠፋል፤ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ችሎታ ቢሆን ጊዜያዊ ስለሆነ ይሻራል፤ ፅውቀትም ቢሆን ይጠፋል።<sup>9</sup> ምክንያቱም የምናውቀውም ሆነ ትንቢት የምናነገረው በከፊል ነው።<sup>10</sup> ነገር ግን ፍጹም የሆነው ነገር ሲመጣ ከፊል የሆነው ነገር ይሻራል።

<sup>11</sup> ሕፃን በነበርሁ ጊዜ እንደ ሕፃን እናገር ነበር፤ እንደ ሕፃን አስብ ነበር፤ እንደ ሕፃን እመራመር ነበር፤ ሙሉ ሰው በሆንሁ ጊዜ ግን የሕፃንነቴን ጠባይ ተውሁ።<sup>12</sup> አሁን በመስተዋት እንደምናየው ዐይነት በድንግግዝዝ እናያለን፤ በዚያን ጊዜ ግን በግልጥ እናያለን፤ አሁን የማውቀው በከፊል ነው፤ በዚያን ጊዜ ግን እግዚአብሔር እኔን የሚያውቀኝን ያህል ሙሉ ፅውቀት ይኖረኛል።

<sup>13</sup> እንግዲህ እምነት፣ ተስፋ፣ ፍቅር፣ እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፤ ነገር ግን ከእነዚህ መካከል ብልጫ ያለው ፍቅር ነው።

**ምዕራፍ 14**

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና ጥቅማቸው

<sup>1</sup> እንግዲህ ፍቅርን ተከታተሉ፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ይልቁንም ትንቢት የመናገር

ስጦታን በብርቱ ፈልጉ።<sup>2</sup> በአዲስ ቋንቋ የሚናገር ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አይናገርም፤ ምክንያቱም ምስጢር የሆነውን ነገር በመንፈስ ቅዱስ ገደል ስለሚናገር፣ የሚናገረውን ቃል የሚያውቀው የለም።<sup>3</sup> ትንቢትን የሚናገር ግን ሌላውን ለማንጸ፣ ለማበረታታት፣ ለማጽናናት ሰለው ይናገራል።<sup>4</sup> በአዲስ ቋንቋ የሚናገር ሰው ራሱን ብቻ ያንጸል፤ ትንቢትን የሚናገር ግን ማገበሩን (ክርስቲያኖችን) ያንጸል።

<sup>5</sup> ሁላችሁም በአዲስ ቋንቋ ብትናገሩ በወደ ድሁ ነበር፤ ይበልጥ የምወደው ግን ትንቢትን ብትናገሩ ነው፤ ምክንያቱም ማገበሩ (ክርስቲያን ሁሉ) እንዲታነጽ፣ በአዲስ ቋንቋ የተነገረውን የሚተረጉም ከሌለ፣ በአዲስ ቋንቋ ከሚናገር ሰው ይልቅ ትንቢትን የሚናገር ሰው ይበልጣል።<sup>6</sup> እንግዲህ ወንድሞቼ ሆይ! ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ በአዲስ ቋንቋ ብናገራችሁ ምን እጠቅማችኋለሁ? ይልቅስ የምጠቅማችሁ የእግዚአብሔርን ምስጢር መግለጥን፣ ፅውቀትን፣ ትንቢት መናገርን፣ ትምህርትን ይገራላችሁ ብመጣ ነው።

<sup>7</sup> እንደ ሞሽንትና እንደ ክራር ያሉት ነፍስ የሌላቸው የሙዚቃ መሣሪያዎች እንኳ የተለየ የድምፅ ቅኝት ከሌላቸው፣ የሚሰጡት ድምፅ ምን መሆኑ እንዴት ይታወቃል? መለኮት በአዲስ ድምፅ ቢነፋ፣ ለጦርነት ማን ይዘጋጃል? እንዲሁም እናንተ ግልጥ በሆነ ቋንቋ ካልተናገራችሁ፣ የምትናገሩትን ማን ሊያውቀው ይችላል? ለነፍሱ እንደምትናገሩ ትሆናላችሁ።<sup>10</sup> በዓለም ላይ ብዙ ቋንቋዎች አሉ፤ ትርጉም የሌለው ቋንቋም የለም።<sup>11</sup> እንግዲህ እኔ የሚነገረውን ቋንቋ ትርጉም የማላውቅ ብሆን ለተናጋሪው ሰው እንግዳ እሆናለሁ፤ እርሱም ለእኔ እንግዳ ይሆናል።<sup>12</sup> እናንተም የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች በብርቱ ስለምትሹ በይበልጥ መፈለግ የሚገባችሁ ክርስቲያኖች የሚታነጹባቸው ስጦታዎች እንዲበዙላችሁ ነው።

<sup>13</sup> ስለዚህ በአዲስ ቋንቋ የሚናገር ሰው የመተርጉም ችሎታ እንዲኖረው ይጸልይ።<sup>14</sup> ምክንያቱም በአዲስ ቋንቋ ብጸልይ መንፈስ ይጸልያል እንጂ አእምሮዬ ፍራደልባ ነው።<sup>15</sup> ታዲያ ምን ማድረግ ይገባኛል? በመንፈስ እጸልያለሁ፤ በአእምሮዬም ደግሞ እጸልያለሁ፤ በመንፈስ እዘምራለሁ፤ በአእምሮዬም ደግሞ እዘምራለሁ።<sup>16</sup> እንዲሁም ካልሆነ፣ አንተ በመንፈስ እግዚአብሔርን ስታመሰግን፣ አንተ የምትለውን የማያውቅ እንግዳ ሰው ለምስጋና ጸሎትህ “አሜን” ሊል እንዴት ይችላል? እርግጥ አንተ ያቀረብኸው የምስጋና ጸሎት በጥሩ ሁኔታ ነው፤ ነገር ግን ሌላው ሰው አይቻነጽበትም።

<sup>18</sup> እኔ ከሁላችሁ ይበልጥ በአዲስ ቋንቋ ስለምናገር እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ።<sup>19</sup> ነገር ግን በአዲስ ቋንቋ ዐሥር ሺ ቃላት ከምናገር ይልቅ ሌሎችን ለማስተማር ስል በክርስቲያኖች መካከል አምስት ቃላትን በሚታወቅ ቋንቋ በአእምሮዬ መናገር እወዳለሁ።

<sup>20</sup> ወንድሞቼ ሆይ! ለክፉ ነገር ሕፃናት ሁኑ እንጂ በአስተሳሰባችሁ ለእንደ ሕፃናት አትሁኑ፤ ይልቁንም በአስተሳሰባችሁ የበሰላችሁ ሁኑ።<sup>21</sup> ይህም፡

“በአዲስ ቋንቋ የሚናገሩ ሰዎችና በባዕድ ሰዎች አፍ ለዚህ ሕዝብ እናነጋራለሁ፤ ይህም ሆኖ አይሰሙኝም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር”

ተብሎ በሕግ ተጽፎአል።<sup>22</sup> ስለዚህ በአዲስ ቋንቋ መናገር ምልክት የሚሆነው ለማያምኑ ሰዎች ነው እንጂ ለሚያምኑ ሰዎች አይደለም፤ የትንቢት ቃል መናገር ግን ምልክት የሚሆነው ለሚያምኑት ሰዎች እንጂ ለማያምኑት ሰዎች አይደለም።

<sup>23</sup> ክርስቲያኖች በሚሰበሰቡበት ጊዜ እያንዳንዱ ክርስቲያን በአዲስ ቋንቋ ቢናገርና የማያውቁ ወይም የማያምኑ ሰዎች ቢመጡ ተናጋሪዎችን “እነዚህ ሰዎች አብደዋል!” አይሉምን? <sup>24</sup> ነገር ግን እያንዳንዱ የትንቢት ቃል ቢናገርና የማያምኑ ወይም የማያውቁ ሰው ቢመጣ በሚሰማው ቃል ሁሉ ይወቀሳል፤ እንዲሁም በሚሰማው ቃል ሁሉ ይፈረድበታል።<sup>25</sup> በልቡ የተሰወረው ነገር ይገለጣል፤ በግንባሩም ተደፍሶ “በእርግጥ እግዚአብሔር በመካከላችሁ ነው!” በማለት ለእግዚአብሔር ይሰጣል።

በማገበሩ ጸሎት ጊዜ ሊኖር የሚገባው ሥነ ሥርዓት

<sup>26</sup> ወንድሞቼ ሆይ! እንግዲህ ምን ማድረግ ይገባል? ለጸሎት በምትሰበሰቡበት ጊዜ ከእናንተ አንዱ የመዘመር ስጦታ አለው፤ ሌላው የማስተማር ስጦታ አለው፤ አንዱ ስውር የሆነውን ነገር የመግለጥ ስጦታ አለው፤ አንዱ በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ አለው፤ ሌላው የመተርጉም ስጦታ አለው። ታዲያ ይህ ሁሉ ስጦታ ክርስቲያኖችን የሚያንጽ መሆን አለበት።<sup>27</sup> በአዲስ ቋንቋ የሚናገሩ ቢኖሩ ሁለት ወይም ቢባላ ሦስት ሆነው በየተራ ይናገሩ፤ እነርሱ የሚናገሩትንም ሌላ ሰው ይተርጉም።<sup>28</sup> የሚተረጉም ሰው ከሌለ ግን በአዲስ ቋንቋ የሚናገሩት በስብሰባ ላይ ዝም ይበሉ፤ ለራሳቸውና ለእግዚአብሔር ብቻ ይናገሩ።<sup>29</sup> ትንቢት የሚናገሩ ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ።

\* 13:3 በእሳት እንዲቃጠል - አንዳንድ ቅጂዎች “ላትምክራት” ይላሉ።  
12:28 - ሌ. 4:11 - 13:2 - ግ. 17:20; 21:21 - ግ. 11:23

ሌሎቹ ግን የተነገረውን አዳምጠው በተንቃቂ ያመዛኙ።<sup>30</sup> በሰብሰባ ላይ ለሚገኝ ሌላ ሰው እንዳች ነገር ቢገለጥለት፤ የመጀመሪያው ተናጋሪ ዝም ይበል።<sup>31</sup> እያንዳንዱ እንዲጣናና እንዲጽናና ሁላችሁም በየተራ የእግዚአብሔርን ቃል መናገር ትችላላችሁ።<sup>32</sup> የነቢያት የትንቢት መንፈስ ለነቢያት ይታዘዛል።<sup>33</sup> ምክንያቱም እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው። እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም።

በእግዚአብሔር ሕዝብ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንደሚደረገው፤<sup>34</sup> ሴቶች በጸሎት ስብሰባ ጊዜ ዝም ይበሉ፤ ምክንያቱም የመሰሉ ሕግ እንደሚያዘው እንዲታዘዙ እንጂ እንዲናገሩ አልተፈቀዱም።<sup>35</sup> እንዳንድ ነገርን ማወቅ ቢፈልጉ፤ ባሎቻቸውን በዚህ ይጠይቁ፤ ምክንያቱም በጸሎት ስብሰባ ጊዜ ሴት እንድትናገር ተገቢ አይደለም።

<sup>36</sup> የእግዚአብሔር ቃል የመጣው ከእናንተ ነውን? ወይስ የእግዚአብሔር ቃል የደረሰው ወደ እናንተ ብቻ ነውን?<sup>37</sup> “እኔ ነቢይ ነኝ ወይም እኔ መንፈሳዊ ሰጠኛ አለኝ” የሚል ሰው ቢኖር፤ ይህ የእናሁላችሁ የጌታ ትእዛዝ መሆኑን ይወቅ።<sup>38</sup> ይህን የማያውቅ ቢኖር፤ እርሱም አይታወቅ።

<sup>39</sup> ስለዚህ ወንድሞቼ ሆይ! ትንቢት ለመናገር በብርቱ ፈልጉ፤ በአዲስ ቋንቋ መናገርንም አትከልክሉ።<sup>40</sup> ነገር ግን ሁሉ ነገር በእግባብና በሥነ ሥርዓት ይሁን።

**ምዕራፍ 15**  
**የክርስቶስ ከሞት መነሣት**

‘አሁን ደግሞ ወንድሞቼ ሆይ! የቦሰርሁአችሁን የምሥራች ቃል ላስታውሳችሁ እፈልጋለሁ። ይህም የምሥራች ቃል እናንተ የተቀበላችሁትና ጸንታችሁ የቆማችሁበት ነው።<sup>2</sup> እኔ የቦሰርሁአችሁን የምሥራች ቃል አዋብቃችሁ ብትይዙ፤ በዚህ የምሥራች ቃል ትድናላችሁ፤ አለበለዚያ ግን ያመናችሁት በከንቱ ነው።’

<sup>3</sup> እኔ የተቀበልሁትን፤ በመጀመሪያ ደረጃ ያለውን ነገር ለእናንተ አስተላለፍሁላችሁ፤ ያስተላለፍሁላችሁም ነገር “በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተጻፈው ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ፤ ፋተብረ፤ በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተጻፈውም በሦስተኛው ቀን ከሞት ተነሣ” የሚል ነው።<sup>4</sup> እንዲሁም ለጲዮርስ ታየ፤ ጳላም ለዐሥራ ሁለቱ ታየ፤<sup>5</sup> ከአምስት መቶ ለሚበልጡ ተከታዮቹም በአንድ ጊዜ ታያቸው፤ ከእነርሱ አብዛኞቹ እስከ አሁን በሕይወት አሉ፤ አንዳንድ

ዶቹ ግን ሞተዋል።<sup>7</sup> ከዚያም በኋላ ለያዕቆብ ታየ፤ ለሐዋርያትም በመሉ ታያቸው።

<sup>8</sup> በመጨረሻም እንደ ጭንጋፍ ለሆነሁት ለእኔ ደግሞ ታየኝ።<sup>9</sup> እኔ ከሐዋርያት ሁሉ ያን ስሁና ሐዋርያም ተብዬ ልጠራ የማይገባኝ ነኝ፤ ምክንያቱም እኔ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያሳደድሁ ነኝ።<sup>10</sup> ነገር ግን እኔ አሁን የሆነሁትን የሆነሁት፤ በእግዚአብሔር ጸጋ ነው፤ የተሰጠኝም ጸጋ ያልፍራ አልቀረም፤ እንዲያውም ከሌሎቹ ይበልጥ በሥራ ደክሜአለሁ፤ ነገር ግን ይህን ያደረገው ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም።<sup>11</sup> እንግዲህ እኔም ሆንሁ እነርሱ የምናስተምረው ይህን ነው፤ እናንተም ያመናችሁት ይህን ነው።

**የሰዎች ከሞት መነሣት**

<sup>12</sup> ነገር ግን ክርስቶስ ከሞት እንደተነሣ የምናስተምር ከሆነ፤ እንደነት አንዳንዶቹ “ከሞት መነሣት የለም” ከአንድ ታየላሉ።<sup>13</sup> ከሞት መነሣት ከሌለማ ክርስቶስ ከሞት አልተነሣም ማለት ነዋ! ከክርስቶስ ከሞት ካልተነሣ የእኛም ትምህርት ሆነ የእናንተም እምነት ከንቱ መሆኑ ነዋ!<sup>14</sup> ደግሞም እግዚአብሔር “ክርስቶስን ከሞት አስነሥቶታል” ብለን በማስተማራችን ሐሰተኞች የእግዚአብሔር ምስክሮች ሆነናል ማለት ነዋ! እንግዲህ የሞቱት ሰዎች ከሞት ካልተነሡ እግዚአብሔር ክርስቶስንም ከሞት አላስነሣውም ማለት ነው።<sup>16</sup> ምክንያቱም የሞቱት ሰዎች ከሞት ካልተነሡ፤ ክርስቶስም ከሞት አልተነሣም ማለት ነው።<sup>17</sup> ክርስቶስ ከሞት ያልተነሣ ከሆነ፤ እምነታችሁ ከንቱ ነዋ! ገና በኃጢአታችሁ እንደጠፋችሁ ናችሁ ማለት ነዋ!<sup>18</sup> በክርስቶስ አምነው በሞት ያንቀላፋትም ጠፍተዋል ማለት ነዋ!<sup>19</sup> በክርስቶስ ተስፋ የምናደርገው ለዚህ ኃላም ሕይወት ብቻ ከሆነ ከሰዎች ሁሉ ይበልጥ የሚታዘገቡ መሆናችን ነዋ!

<sup>20</sup> ነገር ግን ክርስቶስ፤ ለሞቱት ከሞት የመነሣት የመጀመሪያ ምሳሌ ሆኖ በእርግጥ ከሞት ተነሥቶአል።<sup>21</sup> ሞት የመጣው በአንዱ ሰው በአዳም ምክንያት እንደሆነ፤ ከሞት መነሣትም የሚመጣው በአንዱ ሰው በክርስቶስ ምክንያት ነው።<sup>22</sup> በአዳም ምክንያት ሰው ሁሉ እንደሚሞት፤ እንዲሁም በክርስቶስ ምክንያት ሰው ሁሉ ሕይወትን ያገኛል።<sup>23</sup> ይህም የሚሆነው በየተራ ነው፤ ክርስቶስ ከሞት የመነሣት የመጀመሪያው ምሳሌ ነው፤ በኋላም ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ የእርሱ የሆኑት ከሞት ይነሣሉ።

<sup>24</sup> ቀጥሎም እርሱ ግዛትንና ሥልጣንን ጎይልንም ሁሉ አጥፍቶ መንግሥትን ለእግዚአብሔር አብ በሚያስረከብበት ጊዜ የዓለም ፍጻሜ ይሆናል።<sup>25</sup> ምክንያቱም ጠላቶቹን ሁሉ በሥልጣን ሥር እስኪያደርግላት ድረስ ክርስቶስ መንግሥቱ ይገባዋል።<sup>26</sup> ተሸንፎ በመጨረሻ የሚደመሰሰው ጠላት ሞት ነው።<sup>27</sup> ምክንያቱም “እግዚአብሔር ሁሉን ነገር በሥልጣኑ ሥር አድርጎለታል” የሚል ተጽፎአል። ነገር ግን “ሁሉ ነገር በሥልጣኑ ሥር ሆኖአል” ሲባል፤ ሁሉን ነገር በሥልጣኑ ሥር ያደረገላትን እግዚአብሔር አብን አይጨምርም።<sup>28</sup> ሁሉ ነገር በክርስቶስ ሥልጣን ሥር ከሆነ በኋላ፤ እግዚአብሔር አብ በሁሉ ላይ ሥልጣን እንዲኖረው፤ ወልድ ራብ፤ ሁሉን ነገር በሥልጣኑ ሥር በአደረገላት በእግዚአብሔር አብ ሥልጣን ሥር ይሆናል።

<sup>29</sup> እንግዲህ የሞቱ ሰዎች የማይነሡ ከሆነማ፤ ስለ ሞቱ ሰዎች የሚጠመቁ ሁሉ ትርፋቸው ምንድን ነው? የሞቱ ሰዎች ከቶ የማይነሡ ከሆነማ፤ ሰዎች በእነርሱ ምትክ ስለምን ይጠመቃሉ? <sup>30</sup> እኛስ ብንሆን በየሰዓቱ ለአደጋ እየተጋለጥን የምንኖረው ለምንድን ነው? <sup>31</sup> ወንድሞቼ ሆይ! እኔን በየቀኑ ሞት ያጋጥመኛል፤ ይህንንም የምነግራችሁ በጌታችን በእያሱስ ክርስቶስ በእናንተ ላይ ያለኝ ትምክሕት እርግጠኛ ስለሆነ ነው።<sup>32</sup> በሌሌሶን እንደ አራዊት ከሆኑት ሰዎች ጋር የታገልሁት በሥጋዊ ምክንያት ከሆኑ ትርፌ ምንድን ነው? የሞቱ ሰዎች ከሞት የማይነሡ ከሆነ “ናን ስለምን ሞት፤ እንብላ፤ እንጠጣ” እንደተባለው መሆኑ ነዋ!

<sup>33</sup> አትታለሉ፤ “መጥፎ ገደኛ ጥሩውን ጠባይ ያበላሻል።”<sup>34</sup> ወደ ጽድቅ ሕይወት ተመለሱ፤ ኃጢአትንም አትሥሩ፤ በእናንተ መካከል እግዚአብሔርን የማያውቁ አንዳንዶች አሉ፤ ይህንንም የምለው እንድታፍሩ ብዬ ነው።

**ከሞት የተነሣ አካል ሁኔታ**

<sup>35</sup> አንድ ሰው “የሞቱ ሰዎች የሚነሡት እንዴት ነው? ከሞት ሲነሡ የሚኖራቸው አካልስ ምን ዓይነት ነው?” ብሎ ይጠይቅ ይሆናል፤<sup>36</sup> አንተ ሞት! የምትዘራው እህል ካልሞተ ሕይወት አይኖረውም።<sup>37</sup> አንተ ስትዘራም ስንዴ ወይም ሌላ እህል ብቻ ትዘራለህ እንጂ በኋላ የሚበቅለውን ተክል አይደለም።<sup>38</sup> እግዚአብሔር ግን ለዘሩ እንደፈለገ አካልን ይሰጠዋል፤ ለእያንዳንዱም ዘር ልዩ ልዩ አካል ይሰጠዋል።

<sup>39</sup> ሥጋ ሁሉ አንድ ዓይነት አይደለም፤ የሰው ሥጋ አንድ ዓይነት ነው፤ የእንስሳ ሥጋ ሌላ ዓይነት ነው፤ የወፎች ሥጋ ሌላ ዓይነት ነው፤ የዓሣ ሥጋ ሌላ ዓይነት ነው።

<sup>40</sup> እንዲሁም ሰማያዊ አካል አለ፤ ምድራዊ አካልም አለ፤ ነገር ግን የሰማያዊው አካል ክብር አንድ ዓይነት ነው፤ የምድራዊውም አካል ክብር ሌላ ዓይነት ነው።<sup>41</sup> የፀሐይ ክብር አንድ ዓይነት ነው፤ የጨረቃ ክብር ሌላ ዓይነት ነው፤ የከዋክብትም ክብር ሌላ ዓይነት ነው፤ ምክንያቱም አንዱ ከከብ ከሌላው ከከብ የተለየ ክብር አለው።

<sup>42</sup> ከሞት የሚነሡ ሰዎች ሁኔታ ይህን ይመስላል። የሚጠፋ ሟች አካል ሆኖ የተዘራው፤ የማይጠፋ ሕይወት አካል ሆኖ ይነሣል።<sup>43</sup> በውርደት የተዘራው በክብር ይነሣል፤ ደካማ ሆኖ የተዘራው ጎይልኛ ሆኖ ይነሣል፤<sup>44</sup> ሥጋዊ አካል ሆኖ የተዘራው፤ መንፈሳዊ አካል ሆኖ ይነሣል። ሥጋዊ አካል ካለ፤ መንፈሳዊ አካልም አለ።<sup>45</sup> ስለዚህ “የመጀመሪያው ሰው አዳም ሕይወት ፍጡር ሆነ” ተብሎ ተጽፎ አል፤ የመጨረሻው አዳም ክርስቶስ ግን ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ሆነ።<sup>46</sup> ነገር ግን በመጀመሪያ የመጣው ሥጋዊው ነው እንጂ መንፈሳዊው አይደለም፤ መንፈሳዊው የመጣው ከሥጋዊው በኋላ ነው።<sup>47</sup> የመጀመሪያው ሰው አዳም የተፈጠረው ከመሬት ስለሆነ መሬታዊ ነው፤ ሁለተኛው ሰው ክርስቶስ የመጣው ከሰማይ ነው።<sup>48</sup> ከመሬት የሆኑት ከመሬት እንደተፈጠረው ናቸው፤ ከሰማይ የሆኑት፤ ከሰማይ እንደመጣው ናቸው።<sup>49</sup> መሬታዊውን ሰው በመልክ እንደመሰልነው፤ ሰማያዊውንም ሰው በመልክ እንመስለዋለን።

<sup>50</sup> ወንድሞቼ ሆይ! የምነግራችሁ ይህ ነው፤ ሥጋና ደም የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም፤ እንዲሁም የሚጠፋው ሟች አካል፤ የማይጠፋውን ሕይወት አካል አይወርሱም።

<sup>51</sup> እነሆ አንድ ምስጢር እንግራችኋለሁ። ሁላችንም አንሞትም፤ ነገር ግን ሁላችንም እንለጣለን።<sup>52</sup> የምንለውጠውም የመጨረሻው መለከት በሚነፋበት ጊዜ እንደ ዐይን ቅጽበት በአንድ ጊዜ ነው። መለከቱ ይነፋል፤ የሞቱትም ሰዎች የማይጠፉ ሕይወት ሆነው ይነሣሉ፤ እኛም እንለውጣለን።<sup>53</sup> ምክንያቱም ይህ የሚጠፋው የማይጠፋውን፤ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን በሚለብስበት ጊዜ፤ “ሞት በድል ተዋጠ” ተብሎ የተጻፈው ይፈጸማል።<sup>55</sup> እንዲሁም፤

15:3 - ሙዚ. 53:5-12 • 15:4 - ሙዚ. 16:8-10 ግቱ. 12:40 ሕ.ሥ. 2:24-32 • 15:5 - ግቱ. 28:16-17 ግር. 16:14 ሕ.ታ. 24:34-36 ጉሐ. 20:19 • 15:8 - ሕ.ሥ. 9:3-6 • 15:9 - ሕ.ሥ. 8:3

15:25 - ሙዚ. 110:1 • 15:27 - ሙዚ. 8:6 • 15:32 - ሕ.ላ. 22:13 • 15:45 - ዘፍ. 2:7 • 15:51-52 - 1ተ.ሐ. 4:15-17 • 15:54 - ሕ.ላ. 25:8 • 15:55 - ሁሌ 13:14



“ሞት ሆይ! ድል መንግትህ የት ነው?  
ሞት ሆይ! ሰውን የምትጎዳበት  
ገይል የት ነው?” ተብሎአል።

<sup>56</sup> የሞት መንደሪያ ገይል ኃጢአት ነው፤  
የኃጢአትም ገይል ሕግ ነው። <sup>57</sup> ነገር ግን በጌ  
ታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ድል መን  
ሣትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና  
ይሁን።

<sup>58</sup> ስለዚህ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ!  
ጸንታችሁ ቁሙ፤ በምንም ነገር አትናወጡ፤  
ለጌታ ሥራ የምትደክሙት በከንቱ አለመሆኑን  
ዐውቃችሁ፤ ሳታቋርጡ ዘወትር የጌታን ሥራ  
ለመሥራት ትጉ።

ምዕራፍ 16

ለኢየሩሳሌም ምእመናን የተሰበሰበ  
የገንዘብ ዕርዳታ

<sup>1</sup> ለምእመናን ስለሚደረገው የገንዘብ መዋጮ  
ለገላትያ አብያተ ክርስቲያናት በሰጠሁት መመ  
ሪያ መሠረት እናንተም እንዲህ አድርጉ። <sup>2</sup> እኔ  
በምመጣበት ጊዜ የገንዘብ መዋጮ እንዳይደ  
ረግ፤ በየሳምንቱ እሔድ ከእናንተ እያንዳንዱ  
በሚያገኘው ገቢ መጠን እያዋጣ ለይቶ ያስቀ  
ምጥ። <sup>3</sup> እኔ ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ እና  
ንት የምትመርጥዎቸውን ሰዎች፤ ያዋጣችሁ  
ትን ገንዘብ ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄዱ  
ከመሸኛ ደብዳቤ ጋር አልካችሁም። <sup>4</sup> የእኔም  
መሄድ አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘ፤ አብረውኝ ይሄ  
ዳሉ።

የጳውሎስ ዕትዶች

<sup>5</sup> በመቄዶንያ በኩል ለመሄድ ስለዐቀድሁ፤  
በዚያ ሳልፍ እግር መንገዴን ወደ እናንተ እመ  
ጣለሁ። <sup>6</sup> ወደምሄድበት ወደ ማናቸውም  
ስፍራ ለጉዞዬ የሚሆነኝን ዕርዳታ እንድታደር  
ጉልኝ ምናልባት እናንተ ዘንድ እቆይ ይሆ  
ናል፤ ምናልባትም ከረምቱን ከእናንተ ጋር አሳ  
ልፍ ይሆናል፤ <sup>7</sup> አሁን ሳልፍ እግር መንገዴን  
ልጉባኝችሁ አልፈልግም፤ የጌታ ፈቃድ ቢሆን  
ጥቂት ረዘም ያለ ጊዜ ከእናንተ ጋር ለመቆየት  
ተስፋ አደርጋለሁ።

<sup>8</sup> ነገር ግን እስከ ጸንጠቆስሜ በዓል በኤፌሶን  
እቆያለሁ። <sup>9</sup> ምክንያቱም ብዙ ሥራ ያለበት  
ሰፊ በር ተከፍቶልኛል፤ ተቃዋሚዎች ግን  
ብዙዎች ናቸው።

<sup>10</sup> ጢሞቴዎስ በሚመጣበት ጊዜ ያል ሥጋት  
ከእናንተ ጋር እንዲቀመጥ እርዱት፤ ምክንያ  
ቱም እርሱም እንደ እኔ የጌታ ኢየሱስን ሥራ  
ይሠራል። <sup>11</sup> ስለዚህ ማንም እንዳይንቀው እርሱ  
ከወንድሞቹ ጋር ወደ እኔ እንዲመጣ ስለምጠብ  
ቀው፤ ወደ እኔ በሰላም ተመልሶ እንዲመጣ  
ለጉዞው የሚያስፈልገውን በመርዳት ደስ አሰኝ  
ታችሁ ሸኙት።

<sup>12</sup> ወንድማችን አጵሎስ ከሌሎች ወንድሞች  
ጋር ወደ እናንተ እንዲሄድ በጥብቅ ለምኒው  
ነበር፤ ነገር ግን እርሱ አሁን ወደ እናንተ ለመ  
ምጣት አልፈቀደም፤ ሲመቸው ግን ይመጣል።

የመጨረሻ ምክርና ሰላምታ

<sup>13</sup> ንቁ፤ በእምነት ጸንታችሁ ቁሙ፤ በርቁ፤  
ጠንክሩ። <sup>14</sup> የምታደርጉትን ሁሉ በፍቅር አድ  
ርጉ።

<sup>15</sup> ወንድሞቼ ሆይ! የእስጢፋኖስ ቤተ  
ሰዎች በአካይያ አገር የመጀመሪያዎቹ አማኞች  
እንደሆኑና የእግዚአብሔርን ሰዎች ለማገልገል  
ራሳቸውን አሳልፈው እንደሰጡ ታውቃላችሁ።  
<sup>16</sup> እንደእነዚህ ላሎት ሰዎችና ከእነርሱም ጋር  
በሥራ ለሚደክሙት ሁሉ እንድትታዘዙ አሳስ  
ባችኋለሁ።

<sup>17</sup> በእስጢፋኖስና በፈርዶናጥስ በአካይቆስም  
ወደ እኔ መምጣት ደስ ብሎኛል፤ ምክንያቱም  
እናንተ ከእኔ ጋር ባለመገኘታችሁ እነርሱ በእና  
ንተ ምትክ የጉደለኝን አሟልተውልኛል።  
<sup>18</sup> እነርሱ የእኔን መንፈስና የእናንተንም መን  
ፈስ አሳርፈዋል፤ ስለዚህ እንደእነዚህ ያሉት  
ሰዎች መታወቅ ይገባቸዋል።

<sup>19</sup> በእስያ ያሉ አብያተ ክርስቲያናት ሰላ  
ምታ ያቀርቡላችኋል፤ አቋላና ጽርስቅላ፤ በቤ  
ታቸው የሚሰበሰቡ ክርስቲያኖችም ሁሉ ከፍ  
ያለ ሰላምታ በጌታ ኢየሱስ ያቀርቡላችኋል።  
<sup>20</sup> እዚህ ያሉ ክርስቲያኖች ሁሉ ሰላምታ ያቀር  
ቡላችኋል፤ በወንድማማችነት ፍቅር እየተሳሳማ  
ችሁ ሰላምታ ተሰጣሙ።

<sup>21</sup> እኔ ጳውሎስ ይህን ሰላምታ በገዛ እጄ  
ጽፈላችኋለሁ።

<sup>22</sup> ጌታ ኢየሱስን የማይወድድ ቢኖር የተረ  
ገመ ይሁን! ማራ ናታ! (ጌታችን ሆይ ና!)

<sup>23</sup> የጌታ ኢየሱስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

<sup>24</sup> ፍቅሩ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሁላችሁ ጋር  
ይሁን፤ አሜን።

ሁለተኛው የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት  
ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች

መግቢያ

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈላቸው ሁለተኛው መልእክት የተጻፈው ጳውሎስ በቆሮን  
ቶስ ከነበረችው ቤተ ክርስቲያን ጋር የነበረው ግንኙነት እጅግ አስቸጋሪ በሆነበት ጊዜ ነው።  
አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን አባሎች ከበድ ያሉ ነቀፋዎችን የሰነዙሩበት ቢሆኑም ጳውሎስ እርቅ  
ለመፍጠር ታላቅ ናፍቆት እንዳለው በማሳየት፤ ይህም በሚሆንበት ጊዜ ታላቅ ደስታ ሊሰማው  
እንደሚችል ይገልጻል።

በመልእክቱ መጀመሪያ ክፍል ላይ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ከነበረችው ቤተ ክርስቲያን ጋር ሰላ  
ለው ግንኙነት በመግለጥ፤ በቤተ ክርስቲያንቱ ውስጥ ነቀፋዎችና ተቃውሞዎች ከረር ባለ  
ሁኔታ ለምን መልስ እንደሰጣቸው ያስረዳል። ከዚህም በማያያዝ ይህ የእርሱ ተግሣጽ ወደ ንስ  
ሐና ወደ እርቅ የመራቸው በመሆኑ የተሰማውን ደስታ ይገልጻል። ቀጥሎም በይሁዳ ያሉ  
ትን ክርስቲያኖች ለመርዳት በሊጋሥነት እንዲሰጡ ያሳስባቸዋል። በመጨረሻዎቹ ምዕራፎች  
ጳውሎስ በሐዋርያነቱ ላይ ስለቀረበት ክስ መከላከያ ይሰጣል። ምክንያቱም በቆሮንቶስ ቤተ  
ክርስቲያን አንዳንድ ሰዎች ራሳቸውን እውነተኛነት ሐዋርያት በማድረግ “ጳውሎስ ሐሰተኛ  
ሐዋርያ ነው” በማለት ያንኳስሱት ነበር።

ምዕራፍ 1

<sup>1</sup> በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ  
ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስና ከወንድማችንም  
ከጢሞቴዎስ፤

በቆሮንቶስ ለምትገኘው የእግዚአብሔር ቤተ  
ክርስቲያንና እንዲሁም በመላው አካይያ ለሚ  
ገኙ ሕዝቦ ክርስቲያን ሁሉ፤

<sup>2</sup> ከአባታችን ከእግዚአብሔር፤ ከጌታም ከእ.  
የሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

ጳውሎስ ለእግዚአብሔር  
ያቀረበው ምስጋና

<sup>3</sup> የምሕረት አባትና የመጽናናት ሁሉ አም  
ላክ ለሆነውና እንዲሁም የጌታችን የኢየሱስ  
ክርስቶስ አባት ለሆነው አምላክ። ምስጋና  
ይሁን። <sup>4</sup> እኛ ከእግዚአብሔር በምናገኘው  
መጽናናት በመከራ ላይ ያሉትን ሁሉ ማጽና  
ናት እንድንችል፤ እግዚአብሔር እኛን በመከራ  
ችን ሁሉ ያጽናናል። <sup>5</sup> የክርስቶስን መከራ  
በብዛት እንደመካፈላችን መጠን፤ እንዲሁም  
በክርስቶስ አማካይነት መጽናናትን በብዛት እና  
ገኛለን። <sup>6</sup> እኛ መከራ ስንቀበል እናንተ መጽና  
ናትና ደግንነት ታገኛላችሁ፤ እኛ ሰንጸናና  
ደግሞ እናንተም እኛ የምንቀበለውን መከራ

በትዕግሥት ተቀብላችሁ ትጽናናላችሁ፤ ፊ መከ  
ራችንን በምትካፈሉበት መጠን መጽናናታችን  
ንም እንደምትካፈሉ ስለምናውቅ በእናንተ ላይ  
ያለን ተስፋ ጽኑ ነው።

<sup>7</sup> ወንድሞቼ ሆይ! በእስያ ክፍለ ሀገር በነበ  
ርንበት ጊዜ የደረሰብንን መከራ እንድታውቁ  
እንወዳለን፤ ይህም የደረሰብንን መከራ ልንሸክ  
መው ከምንችለው በላይ ስለነበር በሕይወት  
ለመኖር የነበረን ተስፋ እንኳ ተቋርጦ ነበር።  
<sup>8</sup> እንዲያውም ሞት እንደተፈረደብን ያህል ተሰ  
ምቶን ነበር፤ ይህም ሁሉ የደረሰብን ትምክሕ  
ታችን ሙታንን በሚያስነሣ በእግዚአብሔር  
እንጂ በራሳችን ገይል አለመሆኑን እንድንገነ  
ዘብ ነው። <sup>10</sup> ስለዚህ እርሱ ለሞት ከሚያደርስ  
አደጋ አድኖናል፤ ያድኖናልም፤ ደግሞም እንደ  
ሚያድኖን ተስፋችን በእርሱ ነው። <sup>11</sup> እናንተም  
እኛን በጸሎት ልትረዱን ይገባል፤ ምክንያቱም  
በብዙ ጸሎት እኛ የእግዚአብሔርን ዕርዳታ ስና  
ገኝ፤ ብዙ ሰዎች በእኛ ምክንያት እግዚአብሔ  
ርን ያመሰግናሉ።

የጳውሎስ የጉዞ  
ዕትድ መለወጥ

<sup>12</sup> የምንመክበት ነገር ይህ ነው፤ ይህም  
እውነት መሆኑን ጎሊናችን ይመሰክርናል።

16:1-11 ሕ.ሥ. 15:25-26 ። 16:5-6 ሕ.ሥ. 19:21 ። 16:8-11 ሕ. 23:15-21 ። ጳ. 16:9-11 ።  
16:8-9 ሕ.ሥ. 19:8-10 ። 16:10-11 ሕ. 4:17 ። 16:15-16 ሕ. 1:16 ። 16:19 ሕ.ሥ. 18:2 ።

<sup>12</sup> 1:3 አገልግሎት መጀመሪያ በተደረሰበት በግሪክኛው ቋንቋ “የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይመሰግን” ይላል ።  
1:1 ሕ.ሥ. 18:1 ። 1:8 ሕ.ሥ. 15:32 ።

ከሌሎች ሰዎችና በተለይም ከእናንተ ጋር የነበረን ግንኙነት ከእግዚአብሔር ባገኘነው ቅድስናና ቅንነት ተመርቶን ነው። ይህም የሆነው በእግዚአብሔር ጸጋ ነበር እንጂ በሰው ጥበብ አልነበረም።<sup>13</sup> እንብባችሁ ማስተዋል የምትችሉትን ነገር ካልሆነ ሌላ ምንም አንጽፍላችሁም።<sup>14</sup> እሁን ስለ እኛ በከፊል የምታውቁትን በኋላ በሙሉ እንደምታስተውሉት ተስፋ አደርጋለሁ። በዚህም ምክንያት በጌታ ኢየሱስ ቀን እኛ በእናንተ እንደምንመካ፣ እናንተም በእኛ ትመካላችሁ።

<sup>15</sup> በዚህ ነገር እርግጠኛ ስለነበርሁ ሁለት ጊዜ እንድትጠቀሙ ብዬ እናንተን በመጀመሪያ ለመጉብኘት ዐቅጄ ነበር።<sup>16</sup> ሌጎቼችሁ ያቀድሁትም ወደ መቄዶንያ ሳልፍና ከዚያም በም መለስበት ጊዜ ነበር። በዚህም ሁኔታ ወደ ይሁዳ በማደርገው ጉዞዬ ትረጴኛላችሁ ብዬ አስቤ ነበር።<sup>17</sup> ይህንንም ባቀድሁ ጊዜ የማደርገውን የማላውቅ ወላዎይ የሆነሁ ይመስላችኋልን? ወይስ ይህን በማቀይ በእንደ ጊዜ “አዎ ነኝ አይደለም” እያልሁ በማወላወል በሰው አስተሳሰብ ያደረግሁት ይመስላችኋልን? <sup>18</sup> እግዚአብሔር ታማኝ ስለሆነ እኛም የምንነግራችሁ “አዎን አይደለም” የሚል የማወላወል ቃል አይደለም።<sup>19</sup> ምክንያቱም እኔና ሌላ ጠቃሚዎች ምንም የእግዚአብሔርን ልጅ ሊያሰቡ ክርስቶስን የሰበከንላችሁ “አዎን” በሚል ቃል ብቻ እንጂ “አዎን አይደለም” በሚል አወላዎይ ቃል አልነበረም።<sup>20</sup> እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ ሁሉ “አዎን” የሚሆነው በክርስቶስ ነው። ስለዚህ ነው፣ ለእግዚአብሔር ክብር በክርስቶስ “አዎን” የምንለው።<sup>21</sup> እኛንም ሆነ እናንተን በክርስቶስ እንድንጸና ያደረገን እግዚአብሔር ነው። የቀደሰንም እርሱ ነው።<sup>22</sup> የእርሱ ለመሆናችን ማስረጃ የሚሆን ማኅተሙን በእኛ ላይ ያደረገና ወደ ፊት ለእኛ ስለሚሰጠን ሀብት በልባችን መንፈስ ቅዱስን እንደ ዋስትና አድርጎ የሰጠን እርሱ ነው።

<sup>23</sup> እኔ ወደ ቆርንቶስ ተመልሼ ያልመጣሁ በት ምክንያት እናንተን እንዳላሳዘናችሁ፣ ለእናንተ በመራራት ነው። ለዚህም እግዚአብሔር ምስክራ ነው።<sup>24</sup> እናንተ በእምነታችሁ የጸናችሁ ስለሆናችሁ፣ እናንተን ደስ እንዲላችሁ አብረናችሁ እንሠራለን እንጂ በእምነታችሁ ስለናዘችሁም።

**ምዕራፍ 2**

<sup>1</sup> እንግዲህ እናንተን እንዳላሳዘናችሁ በማሰብ ወደ እናንተ ተመልሼ ላለመምጣት ቀርጥውሳኔ አደረግሁ።<sup>2</sup> እኔ ለሳዘኛችሁ ይሆናል። ታዲያ እኔ ባሳዘኛችሁም እንኳ ከእናንተ በቀር

ሌላ ደስ የሚያሰኘኝ ማን ነው? <sup>3</sup> እንደዚያ የጸፍሁላችሁም ወደ እናንተ ስመጣ ደስ ሊያሰኘኝ የሚገባቸው ሰዎች እንዳያሳዘኙኝ ብዬ ነው። ምክንያቱም የእኔ ደስታ የሁላችሁም ደስታ መሆኑን ታውቃላችሁ ብዬ አምናለሁ።<sup>4</sup> በትልቅ ሐዘንና በልብ ጭንቀት፣ በብዙ እንባም ሆኜ የጸፍሁላችሁ፣ በጣም የምወዳችሁ መሆኔን እንድታውቁ ብዬ ነው እንጂ ላሳዘኛችሁ ብዬ አይደለም።

**ለበደለኛ ይቅርታ ማድረግ**

<sup>5</sup> ሰውን ያሳዘነ ማንም ቢኖር ያሳዘነው እኔን ሳይሆን በደሉን ማጋነን አይሁንብኝ እንጂ በሌላ በኩል፣ ከእናንተ ብዙዎቹን አሳዘኛለሁ።<sup>6</sup> ለእንዲህ ዐይነቱ ሰው ከእናንተ አብዛኛዎቹ የፈረዱበት ቅጣት ይበቃዋል።<sup>7</sup> ስለዚህ ይህ ሰው በጣም ከማዘኑ የተነሣ ተስፋ እንዳይቁርጥ ይልቅስ ይቅርታ እንድታደርጉለትና እንድታጸናኑት ይገባል።<sup>8</sup> እንዲሁም እርሱን የምትወድዱት መሆናችሁን ለማስረዳት እውነተኛ ፍቅራችሁን በሥራ አሳዩት።<sup>9</sup> ያንንም መልእክት የጸፍሁላችሁ ተፈትናችሁ በሁሉ ነገር ታዘዣች መሆናችሁን ለመረዳት ብዬ ነው።<sup>10</sup> እናንተ ይቅርታ ለምታደርጉለት ሰው፣ እኔም ይቅርታ አደርግለታለሁ። ይቅርታ የምልሰት በደል ካለ እኔ በክርስቶስ ፊት ይቅርታ የማደርግለት ስለ እናንተ ብዬ ነው።<sup>11</sup> ይህንንም የማደርገው የሰይጣንን የተንኩል ሥራ ስለምናውቅ፣ ሰይጣን እንዳያታልለን ብዬ ነው።

**የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች ድል አድራጊነት**

<sup>12</sup> ከዚህ በኋላ የክርስቶስን መልካም ዜና ለማብሰር ወደ ጠድላዳ በሄድሁ ጊዜ ጌታ ሰፊ የአገልግሎት ቦር ከፍተልኝ ነበር።<sup>13</sup> ነገር ግን ወንድሜን ቲቶን ባለማግኘቴ መንፈስ አላረፈም፤ ስለዚህ እዚያ ያሉትን ክርስቲያኖች ተሰናብቼ ወደ መቄዶንያ ሄድሁ።<sup>14</sup> ነገር ግን እኛን ዘወትር በክርስቶስ ድል አድራጊዎች አድርጎ ለሚመራንና መልካም መጻክ እንዳለው ሽቶ ስለ ክርስቶስ ያለንን ዕውቀት በየሰፍራው ሁሉ እንድናዳርስ ለሚያደርገን አምላክ ምስጋና ይሁን።<sup>15</sup> ምክንያቱም እኛ ለሚድኑትም ሆነ ለሚጠፉት መልካም ሽታ እንዳለው ዕጣን በክርስቶስ ለእግዚአብሔር የቀረብን ነን።<sup>16</sup> ለሚጠፉት የሚገድል የሞት ሽታ ነን። ለሚድኑት ግን ሕይወትን የሚሰጥ የሕይወት መጻክ ነን። ታዲያ ለዚህ አገልግሎት ብቁ የሚሆን ማን ነው? <sup>17</sup> እኛ እኮ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ንግድ ዕቃ እንደሚቸረቸሩት

እንደ ብዙዎቹ አይደለንም፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የተላከን የክርስቶስ አገልጋዮች ሆነን በእግዚአብሔር ፊት በቅንነት እንናገራለን።

**ምዕራፍ 3**

**የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች**

<sup>1</sup> እንደገና ራሳችንን ልናመሰግን እንጀምራለን? ወይስ አንዳንዶች እንደሚያደርጉት ስለናንተ ወይም ከእናንተ የምስጋና ደብዳቤ ያሰፈልገን ይሆን? <sup>2</sup> ሰው ሁሉ የሚያያችሁና የሚያነባችሁ የምስጋና መልእክታችን እናንተ ራሳችሁ ናችሁ።<sup>3</sup> እናንተስ በእኛ አገልግሎት የመጣችሁ የክርስቶስ መልእክት መሆናችሁ የታወቀ ነው። ይህም መልእክት የተጻፈው በሕያው እግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በቀለም አይደለም፤ እንዲሁም በሰው ልብ ጽላት እንጂ በድንጋይ ጽላት የተጻፈ አይደለም።<sup>4</sup> ይህንን የምንልበት ምክንያት በክርስቶስ አማካይነት በእግዚአብሔር ዘንድ እምነት ስለሌለን ነው።<sup>5</sup> አገልግሎታችንን መፈጸም እንድንችል ብቃት የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው። እንጂ እኛስ በግን ራሳችን ምንም ለማድረግ ብቃት የለንም።<sup>6</sup> ፈጽሞ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ ያለበትን አዲስ ኪዳን እንድናገለግል ያበቃንም እግዚአብሔር ነው። ምክንያቱም ፈጽሞ ሞትን ያመጣል፤ መንፈስ ቅዱስ ግን ሕይወትን ይሰጣል።<sup>7</sup> ሕግ የተቀረጸው በድንጋይ ጽላት በፈጽላ ነበር፤ ሕግ በተሰጠበትም ጊዜ የእግዚአብሔር ክብር በማንጸባረቅ ተገልጾል፤ ምንም እንኳ በሙሴ ፊት ላይ የገጸርቅ የነበረው ብርሃን እየተወገደ የሚሄድ ቢሆንም እስራኤላውያን የሙሴን ፊት ትኩር ብለው ሊመለከቱት አልቻሉም፤ እንግዲህ ሞትን ያመጣ ሕግ በእንዲህ ዐይነት ክብር ከተገለጠ፣<sup>8</sup> ታዲያ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የሚገኘው አገልግሎት እንዴት የበለጠ ክብር ይኖረው? <sup>9</sup> ሰዎች የተኩነት በት አገልግሎት ይህን ያህል ክብር ካለው፣ ሰዎች የሚጸድቁበት አገልግሎትም እንዴት የበለጠ ክብር ይኖረው! <sup>10</sup> የእሁኑ ታላቅ ክብር ካለው ክብር ጋር ሲወዳደር፣ ያለፈው ክብር እንዳልነበር ሆኖ ይቈጠራል።<sup>11</sup> ሆኖ ጠፊ የነበረው ነገር ይህን ያህል ክብር ከነበረው፣ ለዘላለም ጸንቶ የሚኖረው ነገርም የበለጠ ክብር አለው ማለት ነው።

<sup>12</sup> እንዲህ ዐይነቱ ተስፋ ስላለን፣ ያለ ፍርሃት በድፍረት እንናገራለን።<sup>13</sup> ሙሴ፣ የፈቱ መንጸባረቅ በሚገድቡት ጊዜ እስራኤላውያን እንዳያዩ ፊቱን ይሸፍን ነበር።<sup>14</sup> እኛ ግን እንደ እርሱ አናደርግም።<sup>15</sup> የእነርሱ ልቦና በእርግጥ

ደንዝዘአል፤ እስከ ዛሬም ድረስ የብሉይ ኪዳንን መጻሕፍት ሲያነቡ ልቦናቸው በዚያው መሸፈኛ እንደተሸፈነ ነው። ምክንያቱም ያ መሸፈኛ የሚወገደው በክርስቶስ ብቻ ነው።<sup>16</sup> ዛሬም እንኳ ቢሆን የሙሴን ሕግ ባነበቡ ቀጥጥ ልቦናቸው በመሸፈኛው ይሸፈናል።<sup>17</sup> ነገር ግን ሰው ወደ ጌታ ሲመለስ “መሸፈኛው ይወገዳል”።<sup>18</sup> ጌታ መንፈስ ነው፤ የጌታም መንፈስ ባለበት ነገት አለ።<sup>19</sup> ስለዚህ ሁላችንም የጌታን ክብር ባልተሸፈነ ፈታችን እናንጸባርቃለን፤ መንፈስ ከሆነው ጌታ የሚገኘው ይህ ክብር፣ በክብር ላይ ክብርን እየጨመረ፣ ልክ ጌታን እንድንመስል ያደርገናል።

**ምዕራፍ 4**

**የአውሎስ ታማኝነት በአገልግሎት**

<sup>1</sup> እግዚአብሔር በምሕረቱ ይህን አገልግሎት ስለ ሰጠን፣ ተስፋ አንቁርጥም።<sup>2</sup> ሰውና አሳፋሪ የሆነውን ነገር አስወግደናል፤ በተንኩልም አንሠራም፤ የእግዚአብሔርንም ቃል ከውሸት ጋር አንቀይጥም፤ ይልቅስ እውነትን በይፋ እናሳያለን፤ ራሳችንንም በሰው ሁሉ ገሊና ግልጥ እያደረግን በእግዚአብሔር ፊት እንናገራለን።<sup>3</sup> ያበሠርነው የምሥራች ቃል ምናልባት የተሰወረ ቢሆንም፣ የተሰወረው ለሚጠፋት ነው።<sup>4</sup> እነርሱ የማያምኑበት ምክንያት የዚህ ግልጥ አምላክ የሆነው ሰይጣን ልቦናቸውን ስላላወረው ነው፤ በእግዚአብሔር መልክ ስለተገለጠው ስለ ክርስቶስ ክብር ከተነገረው መልካም ዜና የሚመጣላቸውን ብርሃን እንዳያዩ ያደረጋቸው እርሱ ነው።<sup>5</sup> እኛ የምናስተምረው እያሱስ ክርስቶስ ጌታ መሆኑንና እኛም ራሳችን በኢየሱስ ምክንያት የእናንተ አገልጋዮች መሆናችንን ነው እንጂ ስለ ራሳችንን አንሰብክም።<sup>6</sup> ምክንያቱም “ብርሃን በጨለማ ውስጥ ይብራ” ብሎ የተናገረ እግዚአብሔር፣ በክርስቶስ መልክ የሚያበራውን የእግዚአብሔርን ክብር የማወቅ ብርሃን እንዲሰጠን ብርሃንን በልባችን አብርቶአል።

<sup>7</sup> ነገር ግን ይህ ታላቅ ገይል የእግዚአብሔር እንጂ የእኛ አለመሆኑ እንዲታወቅ፣ ይህን ክብር ነገር እንደ ሸክላ ዕቃ ሆነን ይዘናለን።<sup>8</sup> የእኛ ጣማሚው መከራ ይደርስብናል። ግን አንሸነፍም፤ ብዙ ጊዜ ግራ ይገባናል፣ ግን ተስፋ አንቁርጥም፤ ጠላቶች ያሳድዱናል፣ ግን ወጻጆች አጥተን እናውቅም፤ ተመቅተን እንወድቃለን፣ ግን አንሞትም፤<sup>10</sup> የኢየሱስ ሕይወት በእኛ ሰውነት እንዲገለጥ፣ ዘወትር የኢየሱስን ሞት በሰውነታችን ተሸክመን እንዘራለን።

3:3 - ማ. 24:12 + ለር. 31:33 + ሕዘ. 11:19 + 36:26 + 3:6 - ለር. 31:31 + 3:7 - ማ. 34:29 + 3:13 - ማ. 34:33 + 3:16 - ማ. 34:34 + 4:6 - ማ. 1:3

11 የእርሱ ሕይወት በሚሞተው ሰውነታችን እንዲገለጥ ብለን፡ እኛ አሁን በሕይወት ያለነው ዘወትር ስለ እያሱስ በሞት አደጋ ላይ እንገኛለን። 12 ስለዚህ እኛ በሞት አደጋ ላይ ስንገኝ፡ እናንተ በሕይወት ትኖራላችሁ።

13 ይሁን እንጂ “አመንሁ፡ ስለዚህ ተናገርሁ” ተብሎ እንደተጻፈው፡ እኛም ያው አንዱ የእምነት መንፈስ ስላለን እናምናለን፡ ስለዚህ እንናገራለን። 14 ጌታ እያሱስን ከሞት ያስነሣ አምላክ እኛንም ከእያሱስ ጋር እንደሚያስነሣና ከእናንተም ጋር በፊቱ እንደሚያቀርብን እናውቃለን። 15 ይህ ሁሉ ለእናንተ ጥቅም የሆነው ጸጋ ተትረፍርፎ ለብዙ ሰዎች በደረሰ መሆኑን፡ ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆነውን ምስጋና እንዲያበዛ ነው።

በእምነት መኖር

16 ስለዚህ ተስፋ እንቁርጥም፡ ምንም እንኳን ውጫዊው ሰውነታችን ቢጠፋ፡ ውስጣዊው ሰውነታችን በየቀኑ ይታደሳል። 17 ይህም ቀላልና ጊዜያዊ የሆነ መከራችን፡ ወደር የልላውን እጅግ ታላቅ የሆነ ዘላለማዊ ክብር ያስገኛልናል። 18 እኛ የምንመለከተው የማይታየውን ነገር እንጂ የሚታየውን አይደለም፡ ምክንያቱም የሚታየው ነገር ጊዜያዊ ነው፡ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው።

ምዕራፍ 5

1 ይህ እንደ ድንኳን ጊዜያዊ የሆነው ሥጋችን ሲፈርስ በሰው እጅ ሳይሆን በእግዚአብሔር የታነጸ ዘላለማዊ መኖሪያ በሰማይ እንዳለን እናውቃለን። 2 በሰማይ ወዳለው መኖሪያችን ለመግባት በመመኘት እንቃትታለን። 3 ወደዚያም ወደ መኖሪያችን በምንገባበት ጊዜ ራቁታችንን አንገኝም። 4 በዚህ ድንኳን በሆነው ሥጋችን ውስጥ ስንኖር ከብድን እንቃትታለን፡ የምንቃትተውም ሞት በሕይወት እንዲለወጥ ወደ ሰማያዊው መኖሪያችን ለመግባት ፈልገን ነው። እንጂ ከዚህ ከምድርዊ ሥጋችን ለመለየት በመፈለግ ብቻ አይደለም። 5 ለዚህም ለውጥ ያዘጋጀን እግዚአብሔር ነው፡ በኋላ ለሚሰጠን ነገር ሁሉ መኖሩ እንዲሆን መንፈሱን የሰጠንም እርሱ ነው።

6 እንደ መኖሪያችን በሆነው ሥጋችን እስካለን ድረስ፡ ከጌታ ርቀን መኖራችንን እናውቃለን፡ ስለዚህም ዘወትር ያለ ፍርሃት በመተማመን እንኖራለን። 7 የምንኖረውም በእምነት እንጂ በማየት አይደለም። 8 ከዚህ እንደ መኖሪያችን ከሆነው ሥጋችን ተለይተን ከጌታ ጋር

መሆን እንመኛለን፡ ስለዚህ ያለ ፍርሃት በመተማመን እንኖራለን። 9 ከዚህ ከሥጋችን ጋር ብንሆንም ወይም ከእርሱ ብንለይም ዓላማችን ጌታን ማስደሰት ነው። 10 ምክንያቱም እያንዳንዱ በሥጋው ላይ ለገገው ክፉም ሆነ ደግ ነገር እንደየሥራው ብድራቱን ለመቀበል፡ ሁላችንም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መቅረብ አለብን።

በክርስቶስ አማካይነት የእግዚአብሔር ወዳጅ መሆን

11 እግዚአብሔርን መፍራት ምን መሆኑን ስለምናውቅ፡ ሰዎችን እናስረዳለን፡ እኛ ምን መሆናችንንም እግዚአብሔር ያውቃል፡ እናንተም በልዩነት ምን መሆናችንን እንደምታውቁ ተስፋ አደርጋለሁ። 12 በልብ ባለው ነገር ሳይሆን በውጭ በሚታየው ነገር ለሚመኩት መልስ እንድትሰጡ፡ በእኛ እንድትመኩ ለእናንተ ምክንያት እንሆናለን እንጂ እንደገና የእኛን ማንነት ልናስረዳ አንጀምርም። 13 እብዶች ብንሆን ለእግዚአብሔር ስንል ነው፡ ባለ አእምሮዎች ብንሆንም ለእናንተ ስንል ነው። 14 አንድ ጊዜ ክርስቶስ ለሁሉም መሞቱን ሁሉም የእርሱ ሞት ተካፋዮች መሆናቸውን ስለተረዳን፡ የክርስቶስ ፍቅር ለሥራ ይገፋፋናል። 15 በሕይወት ያሉት ሁሉ፡ ለእነርሱ ለሞተውና ከሞትም ለተነሣው እንዲኖሩ እንጂ ከእንግዲህ ወዲህ ለራሳቸው ሲሉ እንዳይኖሩ ክርስቶስ ለሁሉም ሞተ።

16 ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ማንንም ቢሆን በሥጋዊ አመለካከት አናወይ፡ ከዚህ በፊት ክርስቶስን ያየው በሥጋዊ አመለካከት ቢሆንም እንኳ፡ ከእንግዲህ ወዲህ የምንመለከተው በዚህ ዐይነት አይደለም። 17 ስለዚህ ማንም ክክርስቶስ ጋር ቢተባበር አዲስ ፍጥረት ነው፡ አሮጌው ፍጥረት አልፎአል፡ በእርሱም ስፍራ አዲስ ፍጥረት ተተክቶአል። 18 ይህም ሁሉ የሆነው እኛን ከራሱ ጋር በክርስቶስ አማካይነት ባስታረቀንና የማስታረቅንም አገልግሎት በሰጠን በእግዚአብሔር ነው። 19 ይህም እግዚአብሔር በክርስቶስ አማካይነት ሰዎችን ሁሉ ከራሱ ጋር አስታረቀ ማለት ነው፡ በደላቸውንም አልቁጠረባቸውም፡ ለእኛም የማስታረቅያ ቃል ሰጠን።

20 እግዚአብሔር ሰዎችን በእኛ አማካይነት ስለሚጠራ፡ እኛ በክርስቶስ ስም አምባሳደሮች ነን፡ ስለዚህ “ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ” ብለን በክርስቶስ ስም እንለምናችኋለን። 21 እኛ ከክርስቶስ ጋር በመተባበር የእግዚአብሔር ጽድቅ እንድንሆን፡ እግዚአብሔር ኃጢአት የልላበትን ክርስቶስን የእኛን ኃጢአት እንዲሸከም አደረገው።

ምዕራፍ 6

1 ከእግዚአብሔር ጋር አብረን የምንወራ እንደመሆናችን መጠን “የተቀበላችሁትን ጸጋ በከገቡ አታስቀሩት” ብለን እንለምናችኋለን። 2 እግዚአብሔር፡

“በመረጥሁት ሰዓት ሰማሁ፡ በደገንነትም ቀን ረዳሁሁ” ስለሚል፡ “እነሆ የተመረጠው ሰዓት አሁን ነው፡ የደገንነትም ቀን አሁን ነው።”

3 አገልግሎታችን እንዳይነቀፍ በምንም ነገር ለማንም መሰናከያ አንሆንም። 4 ይልቅስ መከራንና ችግርን ጭንቀትንም እየታገሥን፡ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን በሁሉ በኩል እንገልጻለን። 5 የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን የምንገልጠውም በመገረፍ፡ በመታሰር፡ በመታወክ፡ በሥራ በመድከም፡ እንቅልፍ፡ በማጣትና በመራብ ነው። 6 እንዲሁም በንጽሕና፡ በዕውቀት፡ በትዕግሥት፡ በደግነት፡ በመንፈስ ቅዱስና ግብዝነት በሌለበት ፍቅር፡ 7 በእውነት ቃልና በእግዚአብሔር ጎይል አገልግሎታችንን እንገልጻለን፡ የማጥቂያም ሆነ የመከላከያ መሣሪያችንም ጽድቅ ነው። 8 ለክብር ወይም ለውርደት ለመወቀስ ወይም ለመመስገን የተዘጋጀን ነን፡ እውነተኞች ስንሆን አታላቶች ተብለን፡ 9 ዝነኞች ስንሆን እንዳልታወቅን ሆንን፡ ሞተዋል ስንባል ሕያው ሆንን እንገኛለን፡ የተደበደብን ስንሆን አልተገደልንም፡ 10 ሐዘን ቢደርስብንም ዘወትር እንደሰታለን፡ ድኻች ሆንን ሳለ፡ ብዙዎችን ሀብታሞች እናደርጋለን፡ ምንም የሌለን ስንሆን፡ ሁሉ የእኛ ነው።

11 እናንተ በቆሮንቶስ የምትኖሩ ሰዎች ሆይ! እነሆ በግልጽ ተናግረናችኋል፡ ልባችንንም በሰፊው ከፍተንላችኋል። 12 እናንተ ልባችሁን አጠበባችሁብን እንጂ እኛ ልባችንን አላጠበብንባችሁም። 13 ልጆቼ እንደመሆናችሁ መጠን “እኛ ልባችንን በሰፊው ከፍተን ስሜታችንን እንደገለጥንላችሁ፡ እናንተም ልባችሁን ከፍታችሁ ስሜታችሁን ግለጡልን” እላችኋለሁ።

ከማያምኑ ሰዎች ጋር አለመተባበር

14 በማይመች ሁኔታ ከማያምኑ ሰዎች ጋር አትጣመሩ፡ ጽድቅና ኃጢአት እንዴት ሊተባበሩ ይችላሉ? ብርሃንና ጨለማ እንዴት አብረው ሊኖሩ ይችላሉ? 15 ክርስቶስና ዲያብሎስን እንዴት ለስማሙ ይችላሉ? የሚያምንና የማያምን ሰዎች ሊተባበሩ ይችላሉ? 16 የእግዚአብ

ሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖት ጋር ምን ስምምነት አለው? እግዚአብሔርም፡

“መኖሪያዬን በሕዝብ መካከል አደርጋለሁ፡

ከእነርሱም ጋር እመላለሳለሁ፡ እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፡ እነርሱም ሕዝብ ይሆናሉ”

ብሎ እንደተናገረው እኛ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነን። 17 ደግሞም እግዚአብሔር እንዲህ ብሎአል፡

“ከእነርሱ መካከል ተለይታችሁ ውጡ፡ ርድስ የሆነውንም ነገር አትገቡ፡ እኔም እቀበላችኋለሁ፡

18 እኔ አባታችሁ እሆናለሁ፡ እናንተም ወንዶችና ሴቶች ልጆቼ ትሆናላችሁ፡ ይላል ጎያሉ እግዚአብሔር።”

ምዕራፍ 7

1 እንግዲህ ወዳጆቼ ሆይ! ይህ ሁሉ ተስፋ የተሰጠው ለእኛ ስለሆነ ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ከማናቸውም ነገር ራሳችንን እናንጸ፡ እግዚአብሔርንም በመፍራት ቅድስናችን ፍጹም እንዲሆን እናደርግ።

የጳውሎስ ደስታ

2 ልባችሁን በሰፊው ከፍታችሁ ስፍራ ስጡን፡ ማንንም አልበደልንም፡ ማንንም አልጎዳንም፡ ማንንም አልበዘበዝንም። 3 ይህንንም የምለው እናንተን ልወቅሳችሁ ብዬ አይደለም፡ ምክንያቱም ከዚህ በፊት እንዳልናችሁ ልባችንን በሰፊው ከፍተንላችኋል፡ በሕይወትም ሆነ በሞት ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነን። 4 በእናንተ ላይ ያለኝ መተማመን ትልቅ ነው፡ በእናንተ ላይ ያለኝ ትምክሕት ትልቅ ነው፡ በመክራችን ሁሉ እጽናናለሁ፡ ለደስታዬም ወሰን የለውም።

5 መቁደንያ በደረሰን ጊዜ እንኳ ከብዙ አቅጣጫ ችግር ደረሰብን እንጂ ምንም ዕረፍት አላገኘንም፡ በውጭ ጠብ፡ በውስጥም ፍርሃት ነብረብን። 6 ነገር ግን ሐዘንተኞችን የሚያጽናና አምላክ በታቅ መምጣት አጽናናን። 7 የተጽናና ነውም በእርሱ መምጣት ብቻ ሳይሆን፡ እናንተ እርሱን ያጽናናችሁት መሆኑን በመስማታችንም ጭምር ነው፡ ስለ እኔ ያላችሁን ፍፍቅ ትና ሐዘን ጭንቀትም በነገረን ጊዜ ይበልጥ ደስ አለን።

8 ምንም እንኳ ከዚህ በፊት የጻፍሁላችሁ መልእክት ያሰኘችሁ ቢሆንም መልእክቱን

2\* 6:15 ዲያብሎስ፡- በግሪክ “ዩልያር” በብሔራዊ “በሌያላ” ይባላል።  
6:12፡- አ.ሊ. 49:8 ። 6:15፡- አ.ሥ. 16:23 ። 6:16፡- ዘ.ሌ. 26:12 ። ሕ.ገ. 37:27 ። 1ቆ. 3:16 ። 6:19 ።  
6:17፡- አ.ሊ. 52:11 ። 6:18፡- 2ሙ. 7:14 ። ዘ.ሌ. 17:13 ። አ.ሊ. 43:6 ። አ.ር. 31:9 ። 7:5 ። 2ቆ. 2:13 ።

በመጻፈ አልጸጸትም፤ ተጽጽቼም ብሆን እንኳ፤ የተጸጸትሁት መልእክቱ ለጥቂት ጊዜ ስላሳዘናችሁ ነው። ፊት ለፊት ግን ደስ ብሎኛል፤ የተደሰትሁበትም ምክንያት እናንተን ስላሳዘነሁ አችሁ ሳይሆን በሐዘናችሁ ምክንያት ንስሐ ገብታችሁ በመለወጣችሁ ነው። እንግዲህ ሐዘናችሁ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለሆነ እኛ ምንም አልበደልናችሁም ግለት ነው።<sup>10</sup> እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚሆን ሐዘን ወደ ደናን ነት የሚያመጣ በንስሐ የሚገኘውን ለውጥ ስለሚያስገኝ ጸጸት የለበትም፤ የዓለም ሐዘን ግን ሞትን ያመጣል።<sup>11</sup> ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነው ሐዘን በትጋት እንደታሰቡና ከበደል ንጹሕ መሆናችሁን እንደታረጋግጦ አድርጎአችኋል፤ እንዲሁም በኃጢአት ላይ ቀጣጣችሁን እንደተገልጡ፤ ተግባሩን እንደተፈሩ፤ እኔን እንደተናፍቁ፤ በመንፈሳዊ ቅንጅት በትክክል እንደተፈርዱና በደለኛውንም እንደተቀጡ አድርጎአችኋል፤ በሁሉ በኩል በዚህ ነገር ንጹሕ መሆናችሁን አስረድታችኋል።<sup>12</sup> እንግዲህ እኔ የጻፍሁላችሁ ስለ እኛ ያላችሁ ትጋት በእግዚአብሔር ፊት ለእናንተ ግልጥ እንዲሆን ብዬ ነው እንጂ በደል ስለሠራውና በደል ስለተፈጸመበት ሰው ብዬ አይደለም።<sup>13</sup> የተጽናናውም በዚህ ምክንያት ነው።

ከመጽናናታችንም በላይ በቲቶ ደስታ ምክንያት ይበልጥ ተደስተናል፤ ምክንያቱም ሁላችሁም ቲቶን ስላጸናናችሁትና መንፈሱንም ስላላረፋችሁት ነው።<sup>14</sup> በእናንተ የነበረኝን ትምክሕት ለቲቶ ነግረው ነበር፤ እናንተም አላሳረራችሁኝም፤ ሁልጊዜ እውነትን እንግራችሁ ነበር፤ ይህም ስለ እናንተ ለቲቶ የነገርነው ትምክሕት እውነት በመሆኑ ተረጋግጦአል።<sup>15</sup> ሁላችሁም ታዛዦች እንደ ሆናችሁና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥም እንደተቀበላችሁት ቲቶ ሲያስታውስ፤ ለእናንተ ያለው ፍቅር በጣም የበዛ ሆኖአል።<sup>16</sup> እኔም በሁሉ መንገድ በእናንተ ለመተማመን በመቻሉ ይበልጥ ደስ ብሎኛል።

**ምዕራፍ 8**  
የክርስቲያኖች ልግስና

ወንድሞቼ ሆይ! እግዚአብሔር በመቄዶን ያላሉት አብያተ ክርስቲያኖች የሰጠውን ጸጋ እንድታውቁ እንወዳለን።<sup>2</sup> እነርሱ ብዙ መከራና ፈተና ደርሰዋል፤ ይሁን እንጂ ደስታቸው ታላቅ ስለሆነ ምንም እንኳ በጣም ደኾች ቢሆኑ ከፍ ያለ ልግስና አድርገዋል።<sup>3</sup> የሚቻላቸውን ክፍል ብቻ ሳይሆን ከሚቻላቸውም በላይ በፈቃደኛነት እንደሰጡ እኔ አመሰግናለሁ

ለሁ፡ ፋቤሁዳ ያሉትን ክርስቲያኖች የመርዳት ዕድል እንዳይነፈጋቸውም አጥብቀው ለመኑን፤<sup>2</sup> እነርሱ ያደረጉት እኛ ከጠበቅነው በላይ ነው። በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ፤ ቀጥሎም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጥተዋል።<sup>3</sup> ይህን ሥራ አስቀደም የጀመረው ቲቶ ስለነበረ አሁንም ይህንን የልግስና ሥራችሁን ወደ ፍጻሜ እንዲያደርስ እርሱት ለምነኛዋል።<sup>4</sup> እናንተ በእምነትም ሆነ፤ በንግግርም ሆነ፤ በሰውቀትም ሆነ፤ ሰውን ለመርዳት ባላችሁ ትጋትም ሆነ፤ ለእኛ ባላችሁ ፍቅርም ሆነ፤ በሁሉ ነገር ትበልግላችሁ፤ በዚህ በልግስና ሥራም እንድትበልጡ ይሁን።<sup>5</sup> ታዲያ ይህን የምላችሁ በግዘዝ አይደለም፤ ነገር ግን የሌሎችን የመስጠት ትጋት ከእናንተ ትጋት ጋር በማወዳደር የእናንተን ፍቅር እውነተኛነት ለማወቅ ብዬ ነው።<sup>6</sup> እናንተ የጌታችንን የአያሌብ ክርስቶስን ታላቅ ልግስና ታውቃላችሁ፤ እርሱ ምንም እንኳ ሀብታም ቢሆን፤ በእርሱ ድካ መሆን እናንተ ሀብታሞች እንድትሆኑ ስለ እናንተ ብሎ ድካ ሆነ።<sup>7</sup> በዚህ ጉዳይ ለእናንተ መልካም መስሎ የታየኝን ምክር እስጣችኋለሁ። ባለፈው ዓመት ፣ ለመስጠት ብቻ ሳይሆን ይህን ለማድረግ በመጀመሪያ የፈለጋችሁት እናንተ ነበራችሁ።<sup>8</sup> ስለዚህ የመስጠት ፈቃደኛነታችሁ አላብ በሥራ ላይ ውሎ ወደ ፍጻሜ እንዲደርስ ባላችሁ መጠን ያንን ያስባችሁትን አሁን አድርጉ።<sup>9</sup> ለመስጠት መልካም ፈቃድ ካለ፣ የሰው ልግስና ተቀባይነት የሚያገኘው፤ ባለው መጠን ሲሰጥ እንጂ በሌለው መጠን ሲሰጥ አይደለም።<sup>10</sup> ይህንንም ስል ሁላችሁም እኩል እንድትሆኑ እንጂ እናንተ በመስጠት ስትቸገሩ ሌሎች እንዲያርፉ ብዬ አይደለም።<sup>11</sup> እናንተ በምትቸገሩበት ጊዜ የእነርሱ ሀብት ለእናንተ ችግር አይደለም፤ ለሁን የእናንተ ሀብት ለእነርሱ ችግር ይዋል። በዚህ ዐይነት በመካከላችሁ እኩልነት ይኖራል።<sup>12</sup> ይህም፡

“ብዙ የሰበሰበ አልተረፈለትም፤ ትንሽ የሰበሰበም አልተደለበትም” ተብሎ እንደተጻፈው ነው።

ቲቶና ባዶቶቹ

<sup>16</sup> እኔ ለእናንተ የማስጠውን ያህል ቲቶም ለእናንተ እንዲያስብ ያደረገ አምላክ ይመስለኝ።<sup>17</sup> ቲቶ ወደ እናንተ የሚመጣው በራሱ ፈቃድ ተነሣሥቶ በደስታ ነው እንጂ እኛ ስለሰጠን ነው ብቻ አይደለም።<sup>18</sup> በወንጌል ስብከት በአብያተ ክርስቲያኖች ሁሉ የተመሰገነውን ወንድም ከእርሱ ጋር እንልካለን።<sup>19</sup> ከዚህም

በላይ ይህ ወንድም እኛ ይህን በን ሥራ ለጌታ ክብር ስንፈጽምና ለማገልገል ያለንንም መልካም ፈቃድ ስንገልጥ አብርኝ በመሄድ የሥራ ተካፋዮችን እንዲሆን በአብያተ ክርስቲያኖች የተመረጠ ነው።<sup>20</sup> ይህን በልግስና የተሰጠውን ገንዘብ ስናስተዳድር ምንም ዐይነት ነቀፌታ እንዳይደርስብን እንጠነቀቃለን።<sup>21</sup> ምክንያቱም ዓላማችን በጌታ ፊት ብቻ ሳይሆን በሰዎችም ፊት መልካም የሆነውን ነገር ማድረግ ነው።<sup>22</sup> ብዙ ጊዜ በብዙ መንገድ ተፈትኖ ትጉህ ሆኖ የተገኘውን ወንድማችንን ከነቲቶ ጋር የላክነውም በዚህ ምክንያት ነው። እርሱ በእናንተ ላይ ያለው እምነት ትልቅ ስለሆነ አሁን እናንተን ለመርዳት ያለው ትጋት ከምንጊዜ ውም የበለጠ ነው።<sup>23</sup> ስለ ቲቶ ማወቅ ቢያስፈልግ፣ እናንተን ለመርዳት አብርኝ የሚሠራ የሥራ ንደኛዬ ነው፤ ከእርሱ ጋር ስለሚመጡት ስለ ሌሎች ወንድሞች የሆነ እንደሆነ፤ የአብያተ ክርስቲያኖች ተወካዮች፤ የክርስቶስ ክብር ናቸው።<sup>24</sup> ስለዚህ ፍቅራችሁን ግለጡላቸው፤ በዚህ ዐይነት ፍቅራችንን በእናንተ ላይ ያለን ትምክሕት ከነቅ አልመሆንን ለአብያተ ክርስቲያኖች ሁሉ ታሳያላችሁ።

**ምዕራፍ 9**  
ለክርስቲያኖች የተደረገ መዋጮ

ፊቤሁዳ ላሉት ክርስቲያኖች ስለሚደረገው መዋጮ ልጽፍላችሁ አያስፈልግም፤<sup>2</sup> እናንተ በአካይያ ያላችሁ ሰዎች ለመርዳት ያላችሁን በን ፈቃድ በማወቁ “የአካይያ ሰዎች ከአምና ጀምሮ ለመርዳት ዝግጁዎች ናቸው” ብዬ ለመቄዶን ሰዎች በትምክሕት ተናግራለሁ፤ እንዲያውም እናንተን ለመርዳት ያላችሁ ፍላጎት አብዛኛዎቹም እንዲረዱ አድርጎአቸዋል።<sup>3</sup> በዚህ ነገር በእናንተ ላይ ያለን ትምክሕት ከነቅ ሆኖ እንዳይቀር እነዚህን ወንድሞች እልካለሁ፤ እናንተም ልክ እኔ ከዚህ በፊት እንዳልኩት ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ።<sup>4</sup> የመቄዶን ሰዎች ከእኔ ጋር ወደ እናንተ መጥተው ያልተዘጋጁት ሆናችሁ ቢያገኙዎችሁ በእናንተ በመመካታችን እናፍራለን፤ እናንተማ በጣም ታፍራላችሁ።<sup>5</sup> ስለዚህ ልትሰጡ ቃል የገባችሁበትን በትድሚያ እንድታዘጋጁ እንዲያስታውሱአችሁ በማለት እነዚህ ወንድሞች ከእኔ ቀድመው ወደ እናንተ እንዲመጡ ማድረግ አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ፤ በዚህ ዐይነት እኔ በመመጣበት ጊዜ ስጦታችሁ ዝግጁ ይሆናል፤ እናንተም የምትሰጡት በግድ ሳይሆን በፈቃደኛነት መሆኑን ያሳያል።

“ጥቂት የዘራ፣ ጥቂት መከር ይሰበስባል፤ ብዙ የዘራ ብዙ መከር ይሰበስባል” የሚለውን ቃል አስታውሱ።<sup>7</sup> ስለዚህ እግዚአብሔር የሚወድደው በደስታ የሚሰጠውን ሰው ስለሆነ እያንዳንዱ ለመስጠት የፈለገውን በልቡ ፈቅዶ በደስታ ይሰጥ እንጂ እየተጸጸተ ወይም በግዴታ አይሰጥ።<sup>8</sup> ሁልጊዜ በሁሉ ነገር የሚበቃችሁን አግኝታችሁ ለመልካም ሥራ ሁሉ የምታውሉት እንዲተርፍችሁ እግዚአብሔር በብዛት በረከቱን ሊሰጣችሁ ይችላል።<sup>9</sup> ይህም፡

“ለድኾች በልግስና ሰጠ፤ ጽድቁም ለዘላለም ይኖራል” ተብሎ እንደተጻፈው ነው።<sup>10</sup> ለዘር ዘርን፣ ለምግብ እንጀራን የሚሰጥ አምላክ የምትዘሩትን ዘር አበርክቶ ይሰጣችኋል፤ ልግስናችሁንም ፍሬ ያበዛላችኋል።<sup>11</sup> ልግስናችሁ በእኛ አማካይነት የሚደርሰባችሁ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ዘንድ፣ ሁልጊዜ እንድትለግሱ እግዚአብሔር በሁሉ ነገር ያበልጽጋችኋል።<sup>12</sup> ይህ የምትፈጽሙት የልግስና አገልግሎት የክርስቲያኖችን ችግር ከማስወገዱም በላይ ሰዎች ለእግዚአብሔር ብዙ ምስጋና እንዲያቀርቡ ያደርጋቸዋል።<sup>13</sup> ይህ የእናንተ የልግስና አገልግሎት፣ እናንተ የክርስቶስን ወንጌል ተቀብላችሁ ታማኞች መሆናችሁንና ለእነርሱና ለሌሎችም መለገሳችሁን የሚያስረዳ ስለሆነ ሁሉም እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ።<sup>14</sup> እነርሱም እግዚአብሔር ለእናንተ በሰጣችሁ እጅግ ትልቅ በሆነው ጸጋ ምክንያት ስለሚያፈቅድላችሁ ይጸልፍላችኋል።<sup>15</sup> በሰው ቃል ሊነገር ስለማይቻለው ስጦታው፣ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።

**ምዕራፍ 10**  
የጳውሎስ መከላከያ መልስ

እኔ ጳውሎስ በእናንተ ፊት ሳለሁ ዐይን አፋር የተባልሁ፤ ከእናንተ ስርቅ ግን በእናንተ ላይ ደፋር የተባልሁ፤ በክርስቶስ ገርነትና ደግነት አለምናችኋለሁ፤<sup>2</sup> የምለምናችሁም ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ በድፍረት እንድናገር እንዳታደርጉኝ ነው፤ በሥጋ አስተሳሰብ እንደ ምንመላለስ አድርገው በሚገምቱን በአንዳንድ ሰዎች ፊት ግን በድፍረት ለመናገር እችላለሁ።<sup>3</sup> ምንም እንኳ በዓለም ብንኖር፣ የምንቀጋው እንደ ዓለም ሰዎች አይደለም።<sup>4</sup> የጦር መሣሪያ ምቻችንም ምግብ ለማፍረስ የሚያስችላ መለኮታዊ ገይል ያላቸው ናቸው እንጂ እንደ ዓለም የጦር መሣሪያዎች አይደሉም።<sup>5</sup> በእግዚአብሔር ዕውቀት ላይ በትዕቢት የሚነሣውን ክርክርና ከንቱ አላብ እናፈርሳለን፤ አለምሮን ሁሉ

37 እግዚአብሔርም ሕዝቡን እንዲህ ሲል ይጠይቃል።  
 “የምትተማመኑባቸው እነዚያ ብርቱዎች አማልክት የት አሉ?  
 38 የመሥዋዕታችሁን ስብ መገባቸዋቸው፤ የሚጠጡትንም የወይን ጠጅ አቀረባችሁላቸው፤ እስቲ አሁን እነርሱ መጥተው ይርዳሉቸው!  
 ተነሥተውም ይታደጉላችሁ!  
 39 “አምላክ እኔ ብቻ ነኝ ከእኔ በቀር ሌላ እውነተኛ አምላክ የለም፤ የምገድልም ሕይወትንም የምሰጥ እኔ ነኝ።  
 አቁሰላላሁ፤ እፈውሳለሁ፤ እኔ የማደርገውንም መቋቋም የሚቻለው የለም።  
 40 እኔ በእርግጥ ሕያው አምላክ እንደመሆኔ እጃን ወደ ላይ በማንጣት፤  
 41 የሚያብላጨልጭ ሰይፌን እንደምሰልና ትክክለኛ ፍትሕ መሰጠቱን እንደምመለከት እምላለሁ፤ በጠላቶቼ ላይ የበቀል እርምጃ እወስዳለሁ፤ የሚጠሉኝንም እቀጣለሁ።  
 42 ፍላጻዎቼ በእነርሱ ደም ይጠመቃሉ፤ ሰይፌም ተቃዋሚዎቼን ሁሉ ይገድላል፤ እኔን የሚቃወሙኝን ሁሉ አልምርም፤ ቍስለኞቼና ምርኮኞቼ የሆኑት እንኳ ይሞታሉ።  
 43 “እሕዛብ ሆይ! የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማመስገን ይገባችኋል፤ እርሱ የእነርሱን ገዳዮች ሁሉ ይቀጣል፤ እርሱ በጠላቶቹ ላይ የበቀል እርምጃ ይወስዳል፤ የሕዝቡንም ራጢአት ይቅር ይላል።”  
 44 ሙሴና የነጭ ልጅ አያሱም የእስራኤል ሕዝብ እንዲሰሙት በማድረግ ይህን ቅጽ ተናገሩ።  
 ሙሴ የሰጠው የመጨረሻ ምክር  
 45 ሙሴ ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ትእዛዝ ለሕዝቡ አስምቶ ከጨረሰ በኋላ እንዲህ አለ። “ዛሬ የሰጠኋችሁን ትእዛዝ ሁሉ ለመ”

ፈጸም ዝግጁዎች ሁኑ፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በታማኝነት መፈጸም ይችሉ ዘንድ ለልጆቻችሁም አስተምሩአቸው። 47 ይህ ትምህርት የባዶ ቃላት ቅንብር አይደለም፤ እርሱ የሕይወት ታችሁ መሠረት ነው፤ ስለዚህ ለዚህ ቃል ታዛዥዎች ሁኑ፤ ይህን ብቃድርጉ የርዳዳሽን ተሻግራችሁ በምትወርሱአት ምድር ለረዥም ዘመን ትኖራላችሁ።”  
 48 በዚያ ቀን እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው። “በሞአብ ምድር በአያሪኮ ከተማ ፊት ለፊት ወደሚገኙት የባባሪም ተራራዎች ሂድ፤ ወደ ነቦ ተራራም ውጣ፤ ከዚያም ለእስራኤል ሕዝብ የማወርሳትን የከነዓን ምድር እሻግረህ ተመልክት፤ 50 ወንድምህ አርን በሆር ተራራ ላይ እንደሞተ አንተም በዚህ በነቦ ተራራ ላይ ትሞታለህ፤ 51 ምክንያቱም እናንተ ሁለታችሁም በእስራኤል ሕዝብ ፊት ለእኔ ታማኞች ሆናችሁ አልተገኛችሁም፤ በእኔ ምድር በዳ በቃደስ ከተማ አጠገብ በምትገኘው በመረባ ውሃ ምንጮች አጠገብ በነበራችሁበት ጊዜ በእስራኤል ሕዝብ ፊት እንድከበር አላደረጋችሁም። 52 ከሩቅ ሆነህ ምድሪቱን በሻገር ታያለህ፤ ነገር ግን እኔ ለእስራኤል ልጆች ወደ ማወርሳት ወደዚያች ምድር አትገባም።”  
 ምዕራፍ 33  
 ሙሴ የእስራኤልን ነገድ ሁሉ ባረከ  
 1 የእግዚአብሔር ሰው ሙሴ ከመሞቱ በፊት የእስራኤልን ሕዝብ የመረቀበት ቃለ በረከት ይህ ነው።  
 2 እግዚአብሔር ከሲና ተራራ መጣ፤ በኤዶም ላይ እንደ ፀሐይ ወጣ፤ ከፋራንም ተራራ ለሕዝቡ አበራ፤ በሺ የሚቆጠሩ መላእክት ከእርሱ ጋር አሉ፤ በስተቀኙም የእሳት ነበልባል አለ።  
 3 እግዚአብሔር ሕዝቡን ይወዳል፤ የእርሱ የሆኑትንም ወገኖች ሁሉ ይጠሰቃል፤ ስለዚህ በእግሩ ሥር ተንበርክክን እንሰግዳለን፤ ትእዛዛቱንም እንጠብቃለን፤  
 4 ሙሴ የሰጠንንም ሕግ እንጠብቃለን፤ ይህም ሕግ ለሕዝባችን እጅግ የከበረ ውርስ ነው።  
 5 ነገዶቻቸውና መሪዎቻቸው በተሰበሰቡ ጊዜ እግዚአብሔር በሕዝቡ በእስራኤል ላይ ነገሠ።

6 ሙሴ ስለ ሮቤል ነገድ እንዲህ አለ። “ሮቤል የሕዝቡ ቍጥር አነስተኛ ቢሆንም፤ ሕዝቡ በሕይወት ይነሩ እንጂ አይሙቱ።”  
 7 ስለ ይሁዳም ነገድ እንዲህ አለ። “እግዚአብሔር ሆይ! የአንተን ዕርዳታ ለማግኘት የሚያስሙትን ጨካኝ አድምጥ፤ ከሌሎችም ነገዶች ጋር እንዲተባበሩ አድርግ፤ ራሳቸውን እንዲከላከሉ አድርግ፤ ከጠላቶቻቸው ጋር በሚሞቱበትም ጊዜ እርዳቸው።”  
 8 ስለ ሌዊም ነገድ እንዲህ አለ። “እግዚአብሔር ሆይ! ታማኞች የሆኑት ሌዊዎችን በሚያገለግሉባቸው፤ በውራምና በቀሚም አማካይነት ፈቃድህን ግለጥላቸው፤ እነርሱን በማሰህ ፈትነሃል፤ በመረባም የውሃ ምንጮች አጠገብ እውነተኛነታቸውን አረጋግጠሃል።”  
 9 ከወላጆቻቸው፤ ከወንድሞቻቸው ወይም ከልጆቻቸው ይልቅ ለአንተ ያባዩት ታማኝነት ይበልጣል፤ ትእዛዛቱን ፈጽመዋል፤ ለቃል ኪዳንህም ታማኞች ሆነዋል።  
 10 ለሕግህ ታዛዥዎች እንዲሆኑ ሕዝብህን ያስተምራሉ፤ በፊትህ ዕጣን ያጥናሉ፤ በመሠዋዊ ላይ መሥዋዕትን ያቀርባሉ።  
 11 እግዚአብሔር ሆይ! ገዳላቸው እንዲበረታ ባርካቸው፤ በሚሠሩትም ነገር ሁሉ ደስታህን ግለጥላቸው፤ ጠላቶቻቸውን ሁሉ ሰባብረህ ጣል፤ ዳግመኛም እንዲነሡ አታድርግ።”  
 12 ስለ ብንያምም ነገድ እንዲህ አለ። “እግዚአብሔር የሚወድደውና የሚጠብቀው ነገድ ይህ ነው፤ እግዚአብሔር እነርሱን ቀኑን ሙሉ ይጠብቃቸዋል፤ በመካከላቸውም ይኖራል።”  
 13 ስለ ዮሴፍም ነገድ እንዲህ አለ። “እግዚአብሔር ዝናም በመሰጠት፤ ከምድርም ጥልቀት ውሃን በማፍለቅ፤ ምድራቸውን ይባርክ።”

14 ምድራቸው ፀሐይ በሚያበሰለው ፍሬ የተሞላ ይሁን፤ በየወቅቱም በምርጥ ፍሬ የበለጸገ ይሁን።  
 15 ከጥንት ጀምሮ የነበሩ ተራራዎቻቸውና ኮረብታዎቻቸው በምርጥ ፍሬ የተሸፈኑ ይሁኑ፤  
 16 ምድራቸው መልካም በሆነ ነገር ሁሉ የተሞላ ይሁን፤ በሚቃጠል ቍጥጫው ውስጥ ሆኖ ከተናገረው ከእግዚአብሔር በሚገኝ በረከት ሁሉ የተሞላ ይሁን፤ እነዚህ በረከቶች ሁሉ ለዮሴፍ ነገድ ይድረሱት፤ ምክንያቱም እርሱ በወንድሞቹ መካከል መሪ ነው።  
 17 ዮሴፍ እንደ ኮርማ ብርቀ ነው፤ እንደ ጉሽ ቀንድም ጠንካራ ነው፤ ቀንዶቹም በሺ የሚቆጠሩት የምናሴ፤ በሀሥር ሺ የሚቆጠሩትም የኤፍሬም ዘሮች ናቸው። በእነርሱም አሕዛብን ይወጋል፤ እስከ ምድር ዳርቻም ይገፋቸዋል።”  
 18 ስለ ዛብሎንና ስለ ይሳኮር ነገዶችም እንዲህ አለ። “የዛብሎን ዘሮች በባሕር ላይ በሚያካሂዱት ንግዳቸው፤ የበለጸጉ ይሁኑ፤ የይሳኮርም ብልጽግና በሀገሩ ውስጥ ይብዛ።  
 19 እነርሱ የውጭ አገር ሰዎችን ወደ ተራራዎቻቸው ይጋብዛሉ፤ ትክክለኛ የሆነውንም መሥዋዕት በዚያ ያቀርባሉ፤ ሀብታቸውንና ብልጽግናቸውንም ከባሕርና በባሕር ጠረፍ ካለው አሸዋ ያገኛሉ።”  
 20 ስለ ጋድ ነገድም እንዲህ አለ። “ግህታቸውን ያሰፋላቸውን እግዚአብሔርን ያመስግኑ፤ ጋድ የጠላትን ክንድ ወይም ግንባር ለመስበር እንደ አንበሳ ያደባል።”  
 21 ምርጥ የሆነውን መሬት ለራሳቸው ወሰዱ፤ አመራር በመሰጠት ድርሻ ይኖራቸዋል፤ የእስራኤል መሪዎች በእንድነት በተሰበሰቡበት ጊዜ

ሸክም ሳልሆን ከመቅረቱ በቀር ፣ ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት እናንተን ያሳነሱላችሁ በምንድን ነው? ይህም ጥፋት ሆኖ ከተቆጠረ ይቅር በሉኝ።

14 ወደ እናንተ ለመምጣት ስዘጋጅ አሁን ሦስተኛዬ ነው፤ እኔ ሸክም ልሆንባችሁ አልፈልግም፤ ምክንያቱም እኔ የምፈልገው እናንተን እንጂ ገንዘባችሁን አይደለም። ለልጆቻቸው ገንዘብ ማከማቻት የሚገባቸው ወላጆች ናቸው እንጂ ልጆች ለወላጆቻቸው ገንዘብ እያዘገገኹም። 15 ስለ እናንተ እንኳን ገንዘቤን ፣ ራሴንም አሳልፌ ብስጥ ደስ ይለኛል፤ ታዲያ እኔ ይህን ያህል ብዙ በወዳችሁ ፣ እናንተ የምትወድዱኝ እንዲህ በጥቂት ነውን?

16 ያም ሆነ ይህ ሸክም አልሆንባችሁም፤ እናንተ እንደምትሉትም በተንኩልና በማታለል የያዝሁላችሁ ይመስላችኋል። 17 ከላክሁላችሁ ሰዎች በአንዱ እንኳ አማካይነት በዘበዝሁአችሁን? 18 ቲቶ ወደ እናንተ እንዲህ ለመን ሁት፤ ያንን ወንድማችንንም ከእርሱ ጋር ላክሁት፤ ታዲያ ቲቶስ በዘበዛችሁን? እኔና እርሱ ያገለገላሉኝሁ በአንድ መንፈስ አልነበረምን? አካሄዳችንን አንድ አልነበረምን?

19 እስከ አሁን የምታስቡት እኛ በእናንተ ፊት ስለ ራሳችን እንደምንከላከል አድርጋችሁ ነውን? እኛ በክርስቶስ ሆነን የምንናገረው በእግዚአብሔር ፊት ነው፤ ወዳጆቼ ሆይ! እኛ ይህን ሁሉ የምንናገረው እናንተን ለማገድ ብለን ነው። 20 እኔ ወደዚያ በምመጣበት ጊዜ ምናልባት ልትሆኑ እንደምፈልገው ሳትሆኑ ፣ እኔም እናንተ እንደምትፈልጉት ሳልሆን እንገናኝ ይሆናል ብዬ እፈራለሁ፤ እንዲሁም በእናንተ ዘንድ ጥል ፣ ቅንጠት ፣ ቁጥጥር ፣ አድመኛነት ፣ የሰው ስም ማጥፋት ፣ ሐሚት ፣ ትባቢት ፣ ሁከት ይኖሩ ይሆናል ብዬ እፈራለሁ። 21 እንደ ገና ወደ እናንተ ስመጣ አምላኬ ምናልባት በእናንተ ፊት ያዋርደኛል ብዬ እፈራለሁ፤ ከዚህ ቀደም ኃጢአት ሠርተው ፣ በዚህ በሠሩት ብልግናቸውና ዝሙታቸው ፣ በመዳራታቸውም ንስሐ ስላልገቡት ሰዎች ሐዘን ላይ እወድቃለሁ ብዬ እፈራለሁ።

ምዕራፍ 13

የመጨረሻ ምክርና ሰላምታ

1 እንግዲህ ወደ እናንተ ስመጣ ይህ ሦስተኛዬ ነው፤ መቼም ሁሉ ነገር የሚረጋገጠው በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ነው። 2 ቤሁ

ለተኛው ጉብኝቴ ከእናንተ ጋር በነበርሁ ጊዜ በማስጠንቀቅ ተናግረኩ ነበር፤ አሁንም ደግሞ በሩቅ ሆኜ ከዚህ ቀደም ኃጢአት ለሠሩትና ለሌሎችም በማስጠንቀቅ እናገራለሁ፤ አሁን ወደ እናንተ ተመልሼ በምመጣበት ጊዜ ለማንም አልራራም፤ 3 በዚህ ዐይነት በእኔ አማካይነት የሚናገረው ክርስቶስ መሆኑን ቅረጻላችሁ፤ በእናንተ ዘንድ የሚታየው የእርሱ ገይል ነው እንጂ ድካሙ አይደለም። 4 እርሱ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ የሞተው በደካማነት ቢሆንም ፣ አሁን በእግዚአብሔር ገይል በሕይወት ይኖራል፤ እኛም ከእርሱ ጋር ደካሞች ሆነናል፤ ከእናንተ ጋር ባለን ግንኙነት ግን ከእርሱ ጋር በእግዚአብሔር ገይል እንኖራለን።

5 በእምነት መሆናችሁን ለማረጋገጥ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣችሁ መሆኑን አልተገነዘባችሁምን? አልበዘዎም በፈተና ወድቃችኋል ማለት ነው። 6 እኛ በፈተና አለመውደቃችንን እንደምትገነዘቡ ተስፋ እናደርጋለን። 7 ከቶ ምንም ክፉ ነገር እንዳታደርጉ ወይ እግዚአብሔር እንደልያለን፤ የምንጸልየውም ምንም እንኳ እኛ ብቁዎች ሆነን ሳንታይ ብንቀርም ፣ እናንተ ዘወትር መልካም የሆነውን ነገር እንድታደርጉ ነው እንጂ የእኛን ብቃት ለማሳየት አይደለም። 8 ምክንያቱም እኛ ስለ እውነት እንሠራለን እንጂ የእውነት ተቃራኒ የሆነ ምንም ነገር አንሠራም። 9 እኛ ደካሞች ስንሆን እናንተ ግን ብርቱዎች ስትሆኑ ፣ ደስ ይለናል፤ የእኛ ጸሎት እናንተ ፍጹሞች እንድትሆኑ ነው። 10 ይህን መልእክት ከእናንተ ርቂ ሳሁ የጸፍሁ ላችሁ በዚህ ምክንያት ነው፤ በዚህ ምንነት ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ ጌታ በሰጠኝ ሥልጣን አላስጨንቃችሁም፤ ምክንያቱም ጌታ ሥልጣን የሰጠኝ እናንተን ለማገድ እንጂ እናንተን ለማፍረስ አይደለም።

11 በተረፈውስ ወንድሞቼ ሆይ! ይህ ሁኑ ፣ ፍጹሞች ለመሆን ተጣጣሩ፤ ምክራን ስሙ፤ እርስ በእርሳችሁ ተስማሙ፤ በሰላምም ኑሩ፤ የፍቅርና የሰላም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል።

12 በወንድማችን ስሜት እየተሰማችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ፤

13 ቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

14 የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ ግብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት ወደ ገላትያ ሰዎች

መግቢያ

ስለ ኢየሱስ እዳኝነት የሚናገረው የምሥራች ቃል በየቦታው እየተበሠረና አይሁዳውያን ያልሆኑ ሰዎች እየተቀበሉት በሄዱ መጠን “ክርስቲያን ለመሆን የሙሴን ሕግ መፈጸም ያስፈልጋል ወይስ አያስፈልግም?” የሚለው ጥያቄ አብሮ ተነሣ፤ በዚህ ጊዜ ጳውሎስ “ክርስቲያን ለመሆን የሙሴን ሕግ መፈጸም አያስፈልግም፤ እንዲያውም በክርስቶስ አዲስ ሕይወት ለማግኘት መሠረቱ እምነት ነው፤ ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ለጸድቁ የሚችሉት በእምነት ብቻ ነው” በማለት ያስረዳ ጀመር፤ ነገር ግን በታናሽቱ እስያ የርም ግዛት በሆነችው በገላትያ ባሉ አብያተ ክርስቲያናት መካከል “ሰው በእግዚአብሔር ፊት እንዲጸድቅ በኢየሱስ ማመን ብቻ ሳይሆን የሙሴንም ሕግ መፈጸም አለበት” በማለት ጳውሎስን የሚቃወሙ ሰዎች ነበሩ።

ጳውሎስ ይህን የገላትያን መልእክት የጻፈው በዚህ በስሕተት ትምህርት የተወናባዱትን ሰዎች ወደ ትክክለኛው እምነትና የክርስትና ሕይወት ለመምራት ነው፤ ጳውሎስ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ መሆኑን በማረጋገጥ ይጀምራል፤ ለሐዋርያነት የጠራው እግዚአብሔር እንጂ ሰው እንዳልሆነና የእርሱም ተልእኮ አይሁዳውያን ወዳልሆኑ ሰዎች እንደሆኑ በመዘርዘር ያስረዳል፤ ከዚህም በማያያዝ ፣ ሰዎች ለጸድቁ የሚችሉት በእምነት ብቻ መሆኑን ይገልጻል፤ በመጨረሻ ምዕራፎች ውስጥ ክርስቲያናዊ ጠባይ በኢየሱስ ላይ ከሚደረገው እምነት ከሚወጣ ፍቅር የሚመነፁ መሆኑን ያስረዳል።

ምዕራፍ 1

1 ሰዎች ወይም በሰው አማካይነት ሳይሆን በኢየሱስ ክርስቶስና እርሱንም ከሞት ባስነሣው በእግዚአብሔር አብ ሐዋርያ ለመሆን ከተመረጠ ከጳውሎስ ፣ 2 ከእርሱም ጋር ካሉት ወንድሞች ሁሉ ሰገላትያ አብያተ ክርስቲያናት የተላኩ።

3 ከአባታችን ከእግዚአብሔር ፣ ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

4 ከዚህ ከክፉ ግላም ያድነን ዘንድ አባታችን በሆነው በእግዚአብሔር ፈቃድ ፣ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ራሱን አሳልፎ ሰጠ። 5 ከዛለም እስከ ዘላለም ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን፤ አሚን።

የወንጌል እውነት አንድ ብቻ ነው

6 በክርስቶስ ጸጋ ከጠራችሁ አምላክ እንዲህ ፈጥኖችሁ መለያታችሁና ወደ ሌላ ወንጌል መሄዳችሁ ያስደንቀኛል። 7 ይህንንም ያልሁት ግራ የሚያጋቡላችሁና የክርስቶስንም ወንጌል ለመለወጥ የሚፈልጉ አንዳንድ ሰዎች ስላሉ

ነው እንጂ ወንጌል ማንም በመሠረቱ አንድ ብቻ ነው። 8 ይሁን እንጂ እኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መልእክም እንኳ ቢሆን እኛ ከሰበክንላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰብክላችሁ የተረገም ይሁን። 9 ከዚህ በፊት እንዳልሁት አሁንም ደግሜ እላለሁ፤ እናንተ ከተቀበላችሁት የተለየ ሌላ ወንጌል ማንም ቢሰብክላችሁ የተረገም ይሁን።

10 ታዲያ እኔ የምፈልገው ሰው እንዲያመሰግ ነኝ ነውን? ወይስ እግዚአብሔር እንዲያመሰግ መስሎላችሁ ይሆን? ሰውን ለማስደሰት የምፈልግ ከሆንሁ ማንም የክርስቶስ እገልጋይ ባልሆንሁም ነበር።

የጳውሎስ ሐዋርያነት

11 ወንድሞቼ ሆይ! እኔ የሰበከሁላችሁ ወንጌል ሰው ሠራሽ አለመሆኑን አስታውቃችኋለሁ። 12 ምክንያቱም ለእኔ የገለጠልኝ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው እንጂ ከማንም ሰው አልተቀበልሁትም፤ ወይም ማንም ሰው አላስተማረኝም።

13 ቀድሞ የአይሁድ እምነት ተከታይ በነበርሁበት ጊዜ እንዴት እንደኖርሁ ሰምታችኋል፤ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ያለ ርኅራኄ

13:1 - ሐ. 17:6 - 19:15